



Šentjurske NOVO

KNJIŽNICA ŠENTJUR

Šentjur

do 0

ŠENTJURSKÉ novice
1998

352(497.4 Šentjur)



0052305,6

COBISS o

COBISS o

23. junij 1998

letnik: V

št.: 6

cena: 150 SIT

poštšina plačana pri pošti Šentjur



POLETJE PRED PIVNICO

C & C

Podjetje za trgovino
in marketing d.o.o., Šentjur

OMV - ISTRABENZ

Pod prijazno streho

POČITNICE IN DOPUSTI SO PRED VRATI.

Pripravite svoje avtomobile, da bo potovanje užitek!

Je olje v motorju še sploh uporabno? Kakšen je pritisk v avtoplaščih? Kako je kaj z zavorno tekočino in s tekočino za čiščenje vetrobranskega stekla?

Na vsa ta vprašanja vam odgovorimo tudi na našem bencinskem servisu.

Po potrebi vam zamenjamo motorno olje, po ugodni ceni OMV START-G že za 565 SIT/l in zamenjamo avtoplašče s plačilom na več čekov.

PRIPOROČAMO PRANJE Z VOSKANJEM!

Prijetne počitnice in varno vožnjo vam želi osebje bencinskega servisa OMV ISTRABENZ ŠENTJUR

TRGOVINA NA DEBELO
IN DROBNO



*Dole pri
Šentjurju*

Tel.: 743-216

Delovni čas:
delavnik: 7 - 20
sobota 7 - 20
nedelja 7 - 13

ZAKAJ IMAMO OBČINSKI SVET?

OPOZICIJA: ŽUPANOV CATCH THE CASH

ZLATOMAŠNIK RAFKO VODEB O SVOJEM POSLANSTVU

KRIZA V NK ŠENTJUR

ČESTITAMO

OB DNEVU DRŽAVNOSTI

BOHORČ

Šentjur

TEL.: 743-095

Se priporočamo!

Pizzeria ČRNI BARON

tržnica Šentjur

Vsak dan od 11.-20. ure in ob
nedeljah ter praznikih od 17.-20. ure

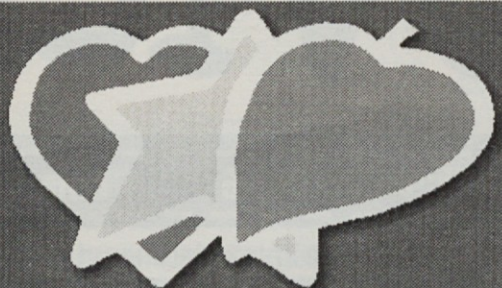
DOSTAVA PIZZ NA DOM

TEL.: 743-445

AKCIJA

ČEŠKO PIVO 0,5l

77,00 SIT



ZDRUŽENA LISTA
socialnih demokratov

OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI

ŽELIMO VSEM OBČANOM

OBČINE ŠENTJUR

MIRNO IN PRIJETNO

PRAZNOVANJE.

OO ZLSD ŠENTJUR

**OBČANKAM IN OBČANOM
ČESTITAMO OB
DNEVU DRŽAVNOSTI**

ŽELIMO SI VEČ
SKUPNEGA USPEHA
PRI REŠEVANJU
PEREČIH VPRAŠANJ
NAŠEGA VSAKDANA
IN PRIHODNOSTI

LDS

LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE

OBČINSKI ODBOR ŠENTJUR



*Ob dnevu
državnosti čestitamo
vsem državljanom*



in državljanke v občini

Šentjur in vam želimo lep praznični dan!

OBČINA ŠENTJUR
OBČINSKI SVET
URAD ŽUPANA

Ob dnevu državnosti

Ne vem, ali Podobnikova stranka še vztraja na domovinski vzgoji kot učnem predmetu, ali pa so jo pragmatični liberalni oblastni partnerji že prepričali, da gre pri tej zadevi za zaplankani zgodovinski anahronizem? Čeprav imam tudi sam določene zadržke pri podpori te oblike MPV, sem tokrat le na Podobnikovi strani. To, kar Slovenci počnemo s svojo državnostjo, ni ničemur podobno. Zunanji odraz te dokaj ignorantske drže je naš odnos do državnih praznikov.

Dolgo se mi je zdelo, da smo le v Šentjurju tako šlampasti, da za državne praznike ne obesimo niti zastav, kaj šele, da bi na te zgodovinske pomnike vezali kaj več svoje energije, pa je očitno, da nam je podobna več kot polovica Slovenije.

Prav gotovo je, da je praznični dan resnični praznik le, če ga kot takšnega občutimo in da čustvom ni mogoče ukazovati. Možno pa jih je spodbujati.

Ja, zakaj sploh spodbujati domovinska čustva? Pa kdo naj jih spodbuja?

Spodbuja jih lahko le tisti, ki mu ta čustva pomenijo vrednoto in ki verjame, da so pogoj za obstoj nacije.

Je takšna naša oblast? V načelu ni, kajti osrednji točki ideologije naše vodilne politične sile, liberalizem in ostanki internacionalističnega realsocializma, in poudarjena narodna zavest kot temelj državnosti, niso prijatelji. Zato Gabrovi učitelji verjetno sami od sebe še dolgo ne bodo v stanju posredovati svojim varovancem dovolj pozitivnega zgodovinskega naboja do lastne države. Verjetno potrebujejo Podobnikovo spodbudo.

Dan državnosti v Šentjurju je bil do nedavnega povsem neopazen. Šole in lokalna društva so se vrgle na proslavljanje materinskega dne, vladajoči krščanski demokrati pa so vso občinsko pozornost (in denar) osredotočili na proslavljanje lepe nedelje svetega Jurija - ker je treba delati na volilni bazi, morda pa tudi zato, ker je sv. Jurij soimenjak njihovega oblastnega eksponenta Malovrha, ki kaže vse bolj očitna znamenja kulta osebnosti. Šele v zadnjih dveh letih smo "nacionalisti" uspeli izveči iz občinskega proračuna vsaj toliko tolarjev, da skromen ognjemet in kres z Rifnika lahko naznanita naš največji praznik. Rifnik je zelo hitro postal odmevna državotvorna prireditev, kljub temu pa je letos le za las manjkalo, da nas občinski veljaki niso ukinili. New swing kvartetu, ki mu Rifnik tehnično ni ustrezal in je bil na predvečer dneva državnosti menda zadržan drugje, se imamo zahvaliti, da smo se obdržali.

Lagodnemu odnosu občinske oblasti do državnih praznikov se pa ne gre pretirano čuditi, ker je le odraz splošne državljanske apatije. Ne dolgo tega sem lahko na prste ene roke naštel vse šentjurske javne in privatne stavbe, ki so izobešale zastave. Res pa je, da jih je vsako leto več in da se na državni praznik spomnijo tudi že občinarji. Letos so naročili koncert ob 30 - letnici New swing kvarteta. Toda praznični, kot bi se za zgodovinski 25. junij spodobilo, še vedno ne bomo.

Prve ure domovinske vzgoje bomo očitno morali nameniti našim občinskim funkcionarjem.

Franc Kovač

SDS



Občinski odbor SDS Šentjur
vabi na prireditev v čast dneva
državnosti na Rifniku,
ki bo v sredo,
24. 6. 1998 ob 20.30 uri!

**DAN SLOVENSKE DRŽAVNOSTI
JE NAŠ PRAZNIK!**

VABILO

Študentski klub Šentjur, politične stranke in KS Šentjur mesto in okolica vabijo na predvečer praznika državnosti ob 20:30 uri na prireditev ob kresu na Rifniku v počastitev dneva državnosti.

Pripravili smo slavnostni govor, ognjemet, študentski kulturni program, glasbo ansambla MRK in gostinsko ponudbo!

Praznujte z nami!

Organizatorji

**Naslednja številka
Šentjurskih novic izide v
torek, 28. julija 1998**

Šentjurske novice izdaja d.o.o. Šentjurske novice, Šentjur, Seliškarjeva 10. Glavni in odgovorni urednik: Franc Kovač. Lektor: Eva Kovač. Tisk: Diling, Velenje. Po mnenju Urada vlade za informiranje št. 23/723-93 sodi časopis Šentjurske novice med proizvode informativnega značaja in se plačuje zanje 5% prometni davek, ki je vračunan v ceno.

Naslova uredništva: Seliškarjeva 10, Šentjur; D. Kvedra 11, Šentjur. Telefon: 743-561, 741-500. Žiro račun: Šentjurske novice 50770-601-24123.

Zakaj imamo Občinski svet?

To vprašanje se mi je postavilo na nadaljevanju 28. seje Občinskega sveta. Kar dvakrat se je namreč zgodilo, da občinski svetniki takorekoč niso hoteli odločiti o zadevah iz njihove pristojnosti. Tako pri spremembah statuta občine kot pri predlogih za spremembo nekaterih spornih imen krajev so odločanje in tudi odgovornost prepustili krajevnim skupnostim. Da se razumemo, tudi meni se zdi prav, da KS povedo svoje in to pravi čas. Še prej pa bi morali svoje povedati občinski svetniki, in to tako odločno, da bi v KS sploh lahko zaznali, o čem pravzaprav odločajo. Tega pa svetniki niso storili, ampak so za odprto mnenje prosili kar KS. Jasnó je, da se bodo v občinski svet vrnile povsem neuporabne informacije, ki bodo že tako zapoznele, da jih sploh ne bo mogoče več upoštevati.

V zakonu o spremembah zakona o lokalni samoupravi, ki ga je Državni zbor sprejel oktobra lani, jasno piše, da morajo občine uskladiti svoje statute v roku 6 mesecev. Gre predvsem za status KS in za Nadzorne odbore v občinah. V kolikor občinski sveti teh sprememb ne sprejmejo, preneha pravna subjektiviteta KS. Tu pa se je začel naš "križev pot", saj je kar vrsta svetnikov začela kritizirati že sprejeti zakon. Zupanc (LDS), Erjavec (ZLSD), Maruša (SKD), Leskovšek (SLS) in Korže (SDS) so menili, da predlagane spremembe statuta bistveno krnijo pristojnosti KS, ker se KS odslej ne bi mogle zadrževati, župan pa bi tudi bil obvezni podpisnik vseh nad 1 milijon SIT vrednih poslov KS. Leskovšek in Gorečan sta menila, da omenjena določila tako krnijo pristojnosti KS, da bo bolj kot KS smotno organizirati društva občanov in preko njih voditi krajevne investicije. Čeprav je podžupan Pungartnik vztrajno razlagal, da gre za zakonske norme, preko katerih ne moremo, je bil sprejet sklep, da se o delovnem gradivu za spremembo statuta, ki ga celo svetniki niso uspeli sprejeti kot osnutek, izjasnijo KS, kar tudi pomeni, da se postopek spreminjanja statuta prav lahko zavleče vse tja do mandata novega občinskega sveta oziroma, da bo pravna subjektiviteta KS prej ugasnila po črki zakona, kot bomo v Šentjuru sprejeli spremembe. Pri glasovanju je spet prišla do izraza "amorfnost" tega občinskega sveta, saj smo le štirje svetniki glasovali zato, da občinski svet sprejme osnutek tega odloka in s tem tudi prevzame odgovornost, Artnak in Gorečan (oba LDS) sta bila proti, vsi drugi pa so se glasovanja vzdržali.

Do podobnega nesmisla je prišlo tudi pri naslednji točki, kjer bi OS moral dati svoje mnenje k nekaterim spremembam imen krajev. Šlo je za čisti formalizem (npr. Javorje naj bi se identificiralo z imenom Javorje pri Slivnici), toda zadeve so se spet zakomplicirale. Erjavec (ZLSD) je predlagal, da spremenimo ime občine iz Šentjur pri Celju v samo Šentjur, Leskovšek iz Dobja je navijal za Jesenik in Zamšlak, Artnak (LDS) in Zatler (ZLSD) pa sta vztrajala, da občina Šentjur nima nobenih potreb za kakršnokoli spreminjanje imen, če pa jih že spreminjamo, jih lahko samo z referendumom. Zaključek je bil spet takšen, da se zadeva pošlje krajevnim skupnostim. Skratka, spet tek več ali manj v prazno.

Tudi pri obravnavi statuta Stanovanjskega sklada je prišlo do zapleta, saj svetniki s predloženim statutom niso bili zadovoljni (Kovač: člana UO je skoraj nemogoče odstaviti; Gorečan: potrebna je večja vloga OS, predpisati pa je potrebno tudi bolj določene razpisne pogoje za direktorja sklada, Maruša...), sekretar sveta Škoberne pa je vztrajal, da svet nima pravice spreminjati statuta, temveč lahko da samo soglasje ali pa ne. Mestnišek, ki je vodil nadaljevanje seje, je dal na glasovanje "salamonski" sklep, da OS daje soglasje pod pogojem, da se bodo upoštevale pripombe iz razprave. Kakšen bo torej potrjeni statut Stanovanjskega sklada, lahko le ugibamo.

Poročilo o delu policijske postaje Šentjur v lanskem letu je podal pomočnik komandirja Šimek. Vsebinsko poročila povzemam na drugem mestu, tu pa bom omenil samo nekatere dodatne razprave. Šimek je zelo

pohvalil občinskega sodnika za prekrške, s katerim PP zelo plodno sodeluje, podobno so zelo hvalili policijsko poročilo Artnak, Erjavec in Maruša. Artnak je dodatno še vztrajal, da se predpišejo ostrejši kriteriji za dovoljene osne pritiske in da se ugotovi, da je cesta Črmljica - Gorica neuporabna, ter ustrezno ukrepa. Če tega ne bo storila policija oziroma pristojni, bodo to verjetno na drugačen način storili občani. Erjavec je zahteval še dodatne podatke o razširjenosti mamili in je dobil odgovor, da zasvojenost z mamili pri nas še ni problematična. V lanskem letu so policisti podali le eno ovadbo v zvezi z mamili.

Kovač (SDS) je želel, da bi bile v poročilu tudi primerjave s sosednjimi občinami in policijskimi postajami, policisti pa naj bi v poročilu obdelali tudi konkretne probleme (črne točke v prometu, legla kriminala...). Prav tako v poročilu ni podatkov o pritožbah občanov na delo policistov. Spraševal je tudi, ali je zaključena preiskava o nenadni smrti učenke na kmetijski šoli, ki je tudi na OS bila nekakšna tabu tema.

Tudi pri dajanju mnenja k imenovanju Rudija Mestniška za ravnatelja OŠ Slivnica ni šlo tako gladko, kot kaže rezultat. Dejstvo je, da je predlog Komisije za imenovanja s predlogom za R. Mestniška spet prišel na klop, čemur sta določeno nasprotovala Artnak (LDS) in Kovač (SDS), saj gre v tem primeru spet za prisiljevanje svetnikov, da odločajo o zadevi, ki je ne poznajo, kajti oba kandidata za ravnatelja slivniške šole se Občinskemu svetu nista predstavila, niti ga nista seznanila s svojim delovnim načrtom. Kljub temu so svetniki skoraj soglasno izglasovali Mestniškovo ravnateljstvo. Tako so šentjurski občinski svetniki še enkrat ubogljivo pristali na svojo podrejeno vlogo ter odločili o zadevi, o kateri je bilo že odločeno na drugi ravni. Zanimivo je, da je takšno glasovanje podprl tudi Artnak (LDS), iz česar so nekateri sklepali, da snubi za svojo stranko Mestniška, ki se v 4 letih mandata ni mogel odločiti za članstvo v stranki, ki ga je kandidirala.

Poročilo o delu Sklada stavbnih zemljišč in o načrtih za to leto je šlo mimo presenetljivo brez resnih pripomb. Kar 120 milijonov težak sklad, katerega samo upravljanje je stalo 14 milijonov, občinskih svetnikov ni pretirano vznemirjal. Tudi ob dolgove (17 milijonov Gradis in 4 milijone Kemoplast) se ni nihče obregnil. Kako bo Občina s tem denarjem gospodarila letos, je ostala neznanka, saj so svetniki program dela potrdili brez finančnega načrta.

Na tej seji so bila sprejeta tudi merila za oprostitev in olajšave pri plačilu socialnovarstvene storitve "Pomoč na domu" v okviru javnih del. Na prejšnji seji so občinski svetniki zavrnili predlog Centra za socialno delo, saj je le ta predvideval oprostitev tudi za tiste občane, ki s svojimi prihodki presegajo povprečno plačo (100 000 SIT) tudi za 50 %. Ocenili smo ga za preveč radodarnega. Slišati je bilo tudi pripombe, da si to pomoč privoščijo dokaj dobro situirana šentjurska mestna gospoda. Kljub temu je Center za socialno delo vrnil svoj prejšnji predlog, spremenjen le simbolično, OS pa ga je potrdil.

Odlok o varstvu pred naravnimi in drugimi nesrečami - civilni zaščiti, ki ga je pripravil podžupan Pungartnik, ni zanimal prav nikogar. Tudi mene ne, saj se mi je zdelo, da gre le za formalno obveznost.

Nekoliko več pozornosti je zbudil predlog odloka o dopolnitvi prostorsko ureditvenih pogojev za razširitev Gabrškovega Protect servisa v Podgorju. Občinske službe so ocenile, da prostorska in vsebinska razširitev njegove dejavnosti (nova hala za obnovo avtomobilskih gum) ni sporna, zato je bil odlok soglasno sprejet. Le Koprivca (SLS) s Planine je zaskrbelo, ali se pod tem naslovom ne skriva tudi sporni Kovačev asfaltni mešalec. Rekli so, da ne, in s tem je bila zadeva opravljena.

F.K.

ŽUPANOV CATCH THE CASH

V igrah na srečo je pač tako, da manjšina dobiva, večina pa izgublja. S tem so sprijaznjeni vsi igralci, ki prostovoljno vstopajo v igro. Toda igra se od igre razlikuje. Medtem ko se pri enih riziko dobim - izgubim porazdeljuje sproti, se pri drugih ta riziko prenese na konec igre in se prekine ravno v trenutku, ko vanjo vstopi kritična masa naivnih igralcev, ki uspe pokriti dobitke manjšine, ki je igro pričela. Katera je do igralcev pravičnejša, je jasno že na prvi pogled. Ocena, kdaj se bo igra prelomila, je pač stvar igre ter posredno ljudi, ki se za njo odločijo.

Toda take so pač igre na srečo. Kdor v njih noče vstopiti, ostane zunaj, brez dobrih ali slabih posledic. Slabo pa je, kadar se take igre odvijajo v vsakodnevem življenju. Samo spomnimo se številnih afer znanih prevarantov, od Grubeliča do raznih drugih, ter oblik varčevanja, v katerih so ljudje izgubili svoje težko prigarane prihranke. V Albaniji je zaradi tega padla oblast. Navsezadnje je bilo tudi vlaganje lastniških certifikatov v razne investicijske družbe igra z zelo visokim tveganjem, na kar sem pred leti v posebni rubriki pisal in opozarjal prav v Šentjurskih novicah.

Obstajajo pa tudi tretje vrste iger, v katerih smo igralci, hoteli ali ne, kar vsi davkoplačevalci. Tako se da v prenesenem pomenu razumeti odnos odgovornih predstavnikov ljudstva do sredstev, ki jih le-to zbira neprostovoljno. To je brez ovinkarjenja povedano tisto, kar se v naši občini govori med ljudmi, kadar beseda nanese na upravljanje javnih zadev. Sploh je težko najti koga, ki bi bil tozadevno zadovoljen. Povsod je veliko problemov. Uničene ceste so na primer skoraj povsod samo vrh ledene gore. Vsi znamo povedati, kako nečesa nismo bili deležni, ker je denar šel nekam drugam. Kaj je tu v resnici narobe, ni tako preprosto odgovoriti. Zgodba župana in občinske uprave že kar rahlo utruja, če jo vzamemo preveč resno. Najenostavneje je reči, da denarja ni toliko, da bi ga bilo za vse, kar je sicer res. Ni problem samo to, ali je bil le ta pravično razdeljen, vprašanje je, kam se steka ekstradobiček, ki pri tem nastaja? Menim, da obstajata dve možnosti. Ali ga občinska oblast usmerja v določene točke, ter se pri tem dela nevedno ali pa gre stvar res mimo nje zaradi njene naivnosti, kar je seveda malo verjetno.

Na kaj mislim? Kje se nahaja ekstradobiček iz vseh investicij, ki so in še tečejo v občini. Za njegovo ustvarjanje v raznih oblikah je vendar več kot dovolj priložnosti. Resnično bi bili naivni, če bi se delali, da tega ni. Na primer, v naši občini je odprtih veliko kamnolomov, s pomočjo katerih so bili v občini in bližnji okolici zgrajeni številni objekti. Od javnih ustanov, urejenih stavbnih zemljišč, obvoznice, pa vse do avtoceste. Danes so povsod v okolici kamnolomov in objektov, kjer so se le-ti gradili, povsem uničene ceste. Kdo je s temi objekti pridobil in kdo z uničenimi cestami izgubil, zna odgovoriti vsak, ki ima srečo gledati po belem svetu. V občinah, kjer so stvari urejene, se ve, kako se tem stvarim streže. Tipični primer izigrane večine pri nas je okolje, ki gravitira na ceste do kamnolomov. Drugi primer je okolje, kjer se gradijo veliki objekti. Avtocesta in dom upokojencev sta samo najbolj

iztopajoča primera. Obljube o dokončni ureditvi primernih dostopov, na primer do doma upokojencev, bo potrebno drago plačati. Plačali bodo tisti, ki v tej igri niso bili prostovoljno in po vrhu tudi niso imeli sreče. Taka igra je toliko bolj nefer, ker ljudi prepriča z ustvarjanjem iluzije, da bomo vsi nekaj dobili. In ker ta že predolgo traja, bo prišlo do preloma, po katerem nihče več ne bo dobival. Vsi bomo torej samo še pokrivali izgubo. Kajti nemogoče je neprestano odlašati na jutri, kar bi morali plačati včeraj, k temu pa dodajati nove obveznosti brez finančnega pokritja. Tak način si lahko privoščijo samo hazarder, ki mu je zelo veliko do oblasti in ima moč v svojih rokah.

Znano je dejstvo o tem, da smo pri domu upokojencev ob aktivnosti županove ekipe izbrali ponudnika del, ki je ponujal mačka v žaklju. Spomnimo se, da so bile ponudbe za gradbena dela nekaj čez 400 milijonov tolarjev. Gradis je za ta denar ponujal izgradnjo na ključ, v roku enega leta. Garantiral je, da bodo vsa obrtniška dela izvajali obrtniki iz občine Šentjur. Vrednost teh je bila ocenjena na okrog 200 milijonov tolarjev. Poleg tega ta firma zaposluje tudi veliko delavcev iz občine Šentjur. Če sem prav slišal, naj bi za ta denar dokončal tudi investicijo v športnem parku. Izbran pa je bil ponudnik, ki vseh teh pogojev ni izpolnjeval. Dom gradbeno po dveh letih še ni dokončan. Kje je še vsa oprema! V javnost so pricurljale vesti, da je sedanji izvajalec večkrat uveljavljal nerazumne podražitve, ki naj bi obsegale že več sto milijonov tolarjev. Domači obrtniki so razen kakšne izjeme ostali praznih rok. Ali je z Vegradom občina bogatejša za kakšno gratis pridobitev, nam še ni uspelo izvedeti. Šušljanje o sponzoriranju izleta, četudi po drugih deželah, je resnično malo. Vendar bo županova naveza take stvari že dobro skrila. Zakaj je bila občina izključena kot sopogodbena tudi ne vemo. Vemo pa, da državni proračun za letos namenja le 150 milijonov SIT za omenjeni dom upokojencev, kar še zdaleč ne zadošča za dosedanje podražitve, ki jih uveljavlja izvajalec del. Po tem pa se baje ministrstvo v prihodnjih letih z nami ne namerava več ukvarjati, ker se bodo gradili novi domovi po Sloveniji. Kako bo potem zaključen ta projekt?

To je le en primer. Kdo je v celotni igri dobival in kdo izgubljal, se bo enkrat že pokazalo. Toda žal je pri teh stvareh tako, da se glavni igralci, ki igro vodijo, vedno pravočasno umaknejo. Ali imajo v resnici tudi kaj od te igre, je težko ugibati. Ne morem verjeti, da je podpora za kandidature na volitvah res vredna toliko. Očitno da je. Na kaj drugega si vsaj javno ne upam pomišljati. Vsekakor ne kaže biti pri vsem tem naiven, sicer bo v trenutku soočenja z resnico razočaranje preveliko, kajti catch the cash ni prijazna igra. Dobitki so že od začetka razdeljeni. Sedaj gre samo še za to, kako velik krog naivnežev jih bo plačal.

Igra je tako postala nekorektna, zato jo je treba menjati. Kajti od nje bi lahko vsi občani imeli veliko več oziroma bi morali sploh kaj imeti. Igra pa se menja samo tako, da menjša igralce, ki jo vodijo. Štiri leta za tak sistem je bilo več kot preveč.

Jože Artnak

ZLSD o gospodarstvu in brezposelnosti

OO ZLSD Šentjur in Celje sta 3. junija organizirali okroglo mizo, ki so se je udeležili dr. Metka Tekavčič, vodja socialnega sveta ZLSD, podpredsednik ZLSD Miloš Pavlica in direktor območne gospodarske zbornice Celje.

V razpravi, ki se je razvila po uvodnih besedah gostov, se je potrdilo, da so zaposleni zaradi stalnega strahu pred izgubo delovnega mesta in vse manjših pravic nemotivirani za delo. Pri tem je bila izpostavljena usoda delavcev celjskih podjetij, predvsem železarne Štore, kot skupen problem obeh občin. Ugotovili so tudi, da je nova metodologija prikazovanja brezposelnosti, ki za Šentjur kaže 19,5

odstotno brezposelnost (prej 24%), nerealna, kar je zavajajoče, saj je v občini brezposelnost med najvišjimi v državi.

O socialnem programu ZLSD je bilo podano stališče, da mora reforma socialne države potekati v sporazumu s socialnimi partnerji in z vsemi prizadetimi skupinami (upokojenci, invalidi...).

Okrogle mize se je udeležilo preko 40 občanov, predvsem delavcev in upokojencev. Žal pa se povabilu niso odzvali predstavniki gospodarstva, političnih strank in Zavoda za zaposlovanje.

Ali se s tem potrjujejo tiho izrečene ugotovitve, da vodstvene strukture gospodarstva in občine težave gospodarstva in problemi delavcev ne zanimajo? Ali pa smo občina, ki nima socialnih

problemov in težav z brezposelnostjo in si zatiskamo oči pred resničnostjo, ki je ali bo za marsikatero družino usodna?

Želeli bi slišati njihove argumente za ali proti. Upamo, da vsaj na drugi okrogli mizi, če ne že prej ob predvolilnih obljubah.

Predsednik OO ZLSD Florjan Cveto Erjavec

Športno srečanje LDS - predpriprava za zmago na občinskih volitvah

Šentjurska LDS nadaljuje s svojimi spomladanskimi športno - rekreativnimi srečanji. Kot običajno, so se tudi tokrat zbrali v Slivnici.

Ves popoldan so kot za stavo igrali nogomet, najprej med seboj, potem še ekshibicijsko tekmo z ekipo Slivnice - rezultati niso pomembni, so dejali, kajti zmagovalci so vsi, vzporedno pa se je šesterica pomerila tudi v tenisu. Na teniško prizorišče sem prišel tik pred koncem finalnega srečanja. Finale je bil alpoški, pomerila pa sta se Arzenšek in Slemenšek. Po zagrizenem boju, v katerem ni manjkalo sočnih kletvic na obeh straneh, je prepričljivo zmagal Arzenšek. Igra je bila na kvalitetni ravni, kar pomeni, da se tudi šentjurski eldesovci uspešno zgledujejo po vrhovnem strankarskem šefu Drnovšku.

Po športnem popoldnevu je bilo v avli GD družabno srečanje, ki se ga je udeležil tudi vodja poslanskega kluba LDS Tone Anderlič. Po uvodnem nagovoru Anite Koleča in predsednika LDS Jožeta Artnaka - mimogrede sem izvedel, da bo šentjurska LDS zmagala na jesenskih občinskih volitvah, pa tudi, da je bilo pokvarjeno ozvočenje na podvozniški slovesnosti posledica dobre diverzantske akcije LDS - se je razvilo družabno srečanje, ki mu je dajal takt Davor s svojo "mašinerijo".

Mene pa so bolj kot družabno srečanje zanimali prisotni. Kdo je kdo v LDS? Prisotnih je bilo okrog 60 ljudi, vsi niso bili člani LDS, simpatizerji pa gotovo, kar pomeni, da šentjurska LDS le ima svojo težo. Prisotne bi lahko razdelil v dve skupini: najštevilnejši so bili verjetno člani bivših Sivih panterjev in Slivničani, za njimi pa alpoški ljudje in občinski funkcionarji LDS. Periferijo občine je morda še najbolj opazno predstavljal Franc Salobir iz Dobja, bodoči LDS župan, kot ga je naslavljal Branko Gorečan.

F.K.

Šentjursko kulturo bo imela v rokah Anita Koleča

Kdo bi vedel, zakaj se je slovenska država odločila, da bo vzela pod svoje okrilje tudi ljubiteljsko kulturno dejavnost. Če že to ni nenavadno, je pa nekoliko čudno, da je država tudi to področje centralizirala in ga uravnava takorekoč neposredno iz Ljubljane. Sreča v nesreči je, da je v okviru Sklada RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti tudi šentjurska občina postala enota te organizacije in je dobila območno izpostavo Sklada in tudi profesionalnega vodjo, ki ga bo plačala država. Vodja območja je Anita Koleča. No, formalno še ne, kajti njeno imenovanje mora, potem ko smo se zanjo odločili v Šentjurju, opraviti še upravni odbor Sklada v Ljubljani. Mislim pa, da presenečenj ni več pričakovati in Aniti Koleča lahko že zaželimo srečo pri tem delu.

Zanimivi so bili predhodni zapleti. Imenovanje sveta naše območne izpostave nam ni delalo preglavic. Po ustaljenem ključu so vanj predlagale po enega člana vse šentjurske stranke (kako dobro je, da jih imamo le 5, kajti sicer bi se lahko že tu neresljivo zapletlo). V svet so bili imenovani Andrej Blazina (SKD), Tatjana Cmok (ZLSD), Anita Koleča (LDS), Ivan Koželj (SDS) in Tatjana Oset (SLS). Na ustanovnem sestanku sveta so brez težav izvolili predsednico in podpredsednika, to sta postala Tatjana Oset in Andrej Blazina, pri izbiri vodje izpostave, pa se je zataknilo. Na prvi razpis so se prijavili štiri kandidati, ki so vsi ustrezali razpisnim pogojem, vendar pa svetnikom nobeden ni bil dovolj všeč, da bi se odločili zanj. Če je verjeti zapisniku s tega sestanka, je bilo temu vzrok županovo mnenje, da o razpisu ni bil obveščen, da ni bilo dovolj časa, da se niso prijavili vsi kandidati, všeč mu pa ni bilo tudi, da vodjo naše izpostave pravzaprav določajo v Ljubljani. V zakulisju se je zvedelo, da je pravi vzrok tičal v drugem grmu; Tatjana Cmok in županu Malovrhu ni bilo pogodu, da med prijavljenimi ni bilo "njihovega" človeka. Trije najresnejši kandidati so bili vsi eldesovci. Bolje nobeden kot njihov, so rekli, in vse je že kazalo, da se lahko zgodi, da se bomo Šentjurčani za daljši čas obrisali pod nosom za to zanimivo delovno mesto.

Pa je presenetljivo hitro prišlo do drugega razpisa, na katerega se je prijavilo 8 kandidatov, od teh 4 niso ustrezali razpisnim pogojem, med drugimi štirimi pa so bili kar trije iz prvega razpisa (Koleča, Mastnak, Rožej) in le ena novinka, Mirjam Božič. Pozneje, po glasovanju, se je pokazalo, da je prav ona bila tista, na kateri sta gradili SKD in SLS.

Sama seja sveta je potekala mirno in brez presenečenj. Nekoliko napeto je bilo le pred začetkom, saj je predsednica Osetova zlahka ugotovila, da je med prisotnimi nekdo, ki ni bil povabljen. To sem bil jaz oziroma Šentjurske novice. Ko so se trije svetniki izjasnili, da jih moja prisotnost ne moti, in je to nekoliko bolj obotavljajoče izrazil tudi Blazina, je bila moja usoda rešena. Nato je protestirala le še gospa Cmokova, ker se očitno tudi ta kulturna inštitucija politizira, kar je po njenem mnenju povsem odveč.

Po branju predloženih programov kandidatov, kjer sem tako na hitro ocenil, da v njih niso odkrili šentjurskega smodnika, je že prišlo na vrsto glasovanje. Glasovanje je bilo tajno. Tri glasove je dobila Anita Koleča, dva pa Mirjam Božič. Torej bo Anita Koleča čakala na odločitev iz Ljubljane.

Po seji sem jo povprašal, kaj pravzaprav pomeni ta Sklad, kaj bo to pomenilo za Šentjur in katera so vodila njenega programa.

"Pravzaprav še sama ne vem čisto prav, kako bodo zadeve stekle. Ker v preteklosti v Šentjurju nismo zmogli organizirati kulture - v mnogih občinah so to uspešno naredili - je ustanovitev Sklada RS za ljubiteljsko dejavnost naša rešitev. Predstavljam si, da bom usklajevala dejavnosti naših številnih kulturnih društev, jim pomagala in predvsem skrbela za izobraževanje kadrov. Prav na izobraževanju naših kulturnih aktivistov je bilo doslej storjenega zelo malo, čeprav so za to bile precejšnje potrebe in številne zelo dobre priložnosti. Nič manj pomembna ni vzpostavitev čvrste organizacije in skrb za redne finančne vire. Predstavljam si, da bom tudi nekakšen kulturni animator. Želela bi, da bi za ljubiteljsko kulturo bolj izrabili našo Ipavčevo hišo, da bi oživili zamisel Ipavčevega abonmaja, letnega programa prireditev, zgradili nov kulturni dom in še marsikaj. Dela bo vsekakor vrh glave.

Kaj pa bojazen pred politizacijo?

"Je brez osnove. Politika smo ljudje in politika je tudi kultura. Te stvari so neločljive. Seveda so možne tudi zlorabe, toda teh od mene ne pričakujte."

Veliko uspehov pri vašem delu!

F.K.

Gorečan bo direktor Doma upokoјencev?

Vse kaže, da bo šentjurski Dom upokoјencev vodil Drameljčan Branko Gorečan, sicer tudi občinski svetnik LDS. V začetku maja ga je Ropovo ministrstvo imenovalo za vršilca dolžnosti direktorja, kar pomeni, da bo na razpisu, ki bo slej ko prej sledil, imel pred protikandidati kar precejšnjo prednost. Zaenkrat se je vselil v začasno prazno pisarno tajnice občine Brigite Škoberne in sodeč po tem, da ga je zelo težko najti, začel delati s polno paro. Upal sem, da bom od njega izvedel, kako napreduje izgradnja Doma, a očitno o tem še nima pravega pregleda, saj sem imel občutek, da si tega razgovora ne želi. Sicer pa bo za to temo dovolj časa še kasneje.

Sama izbira direktorja Doma upokoјencev je seveda tudi zanimiva politična zadeva, na katero pa občinska politika nima kaj prida vpliva. Odločitve prihajajo iz Ljubljane. Potencialnih kandidatov za to dokaj zanimivo mesto je bilo menda kar nekaj. Govorilo se je o podžupanu Pungartniku in tajnici občine Brigiti Škoberne, ki jima v jeseni poteče mandat, o Ludviku Mastnaku, Aniti Koleča in celo o županu Malovrhu. Ta zadnja domneva očitno ni bila na prav trdnih nogah. Odločitev za Gorečana je pravzaprav presenečenje, saj je prišla takorekoč povsem tiho iz ozadja.

Z njegovo inavguracijo bo LDS dobila v Šentjurju pomembno točko.

F.K.

OS v Slivnici ima ravnatelja?

Formalno ga še nima, a je sedaj že povsem gotovo, da bo to dosedanjí ravnatelj Rudi Mestínšek. Po enoletnem premisleku in potem, ko je odnehala njegova konkurentka prof. Frecetova, so se z njim sprijaznili tudi slivniški šolniki. Tako učiteljski zbor kot Svet šole sta ugotovila, da je prav g. Mestínšek najboljša rešitev in tako zdaj tudi minister Gaber ne bo imel več razloga za oklevanje pri imenovanju.

Zgodba o zamenjavi ravnatelja, ki se je medijsko obetavno pričela pred enim letom, se je tako končala po pričakovanjih. Sama odločitev pravzaprav sploh ni toliko zanimiva, kot je zanimivo dogajanje ob njem. Če je lani še izgledalo, da gre za politično igrice in da ima pri imenovanjih ravnateljev nekaj besede tudi lokalna politika, bodisi preko občine ali lobiranja pri svetu šole, je zdaj le jasno, da ravnatelja postavlja učiteljski zbor, vsi drugi pa so več ali manj le statisti. Ali je to prav ali ne, je drugo vprašanje. Gledano s strokovnega vidika je takšna pot prava, ker pa je praksa pokazala, da so pri odločitvi večkrat odločilne prej druge zadeve kot stroka in da se učitelji najraje odločajo za "ukročene" ravnatelje, je lahko vsebinsko tudi sporna. Sodeč po laičnih komentarjih, ki so spremljali izbiro ravnatelja v Slivnici, se je nekaj podobnega zgodilo tudi tam.

Rudi Mestínšek, ki je pred leti začel kot zelo angažiran ravnatelj, naj bi v letih svoje vladavine precej popustil, kar je seveda učiteljski zbor že zdavnaj opazil, a mu je nov tempo kar odgovarjal. Ali je zato raven slivniške šole padla ali ne, je težko reči. Stroka o tem vdano molči, govorice pa kažejo na to. Šele ko mu je od šolnikov manj odvisni Svet šole pomolil pod nos alternativo v obliki mlajše in bolj agresivne kolegice, je vključil vse svoje obrambne mehanizme in po hitrem postopku zmagal. Seveda z izdatno pomočjo insiderjev, ki so se očitno ustrašili morebitnih sprememb. Prof. Frecetova je verjetno kaj kmalu spoznala, kakšno je stanje v Slivnici in v drugo ni več kandidirala. Pa tudi če bi, bi gotovo končala tako kot Mestínškova protikandidatka v drugem krogu Zdenka Ferleževa iz Celja, ki je učiteljski zbor in Svet šole nista povabila niti na predstavitev, kaj šele da bi resno razmišljali o njeni kandidaturi. Da ne bom krivičen slivniškimi šolnikom - tudi Občinski svet pri svojem odločanju ni ravnal prav nič drugače.

Moj namen ni, da bi kakorkoli oporekal Mestínškovo ravnateljstvo; morebiti je on celo res najboljša rešitev. Obregnili bi se rad le ob našo zaprtost in bojazen pred drugačnim.

Ali je bil izziv dovolj močan, da bo ravnatelj spet prestavil v višjo prestavo, ali pa bo poplačal podporo kolektiva z blago roko, bo pokazala prihodnost.

F.K.

Sestanek predsednikov KS

Na enem od skupnih sestankov predsednikov KS je bila izražena pobuda, da bi se predsedniki srečevali večkrat letno. Namen srečanj naj bi bilo usklajevanje interesov ter dajanje podpore v Občinskem svetu, kakor tudi medsebojna pomoč pri vodenju KS.

V začetku junija je prvo takšno srečanje predsednikov in tajnikov KS sklical predsednik sveta KS Šentjur - mesto.

Na srečanju so obravnavali osnutek dopolnitev statuta občine in drugo problematiko. Sprejeli so naslednje sklepe:

- posredujejo se pripombe na statut, ki mora še naprej zagotavljati pristojnosti in pomen KS kot občanom najbližje skupnosti;

- Občina naj redno po dvanajstinah nakazuje KS odobrena proračunska sredstva, saj je sicer onemogočeno redno izvajanje letnega načrta dela;

- prispevki za minula vlaganja v telefonijo v višini 45 000 SIT po naročniku naj se vrnejo krajevnim skupnostim. To sta obljubila tako župan kot podžupan;

- ustrezne službe naj takoj pričnejo z odpisom zemljišč v lasti pravnih in fizičnih oseb, preko katerih tečejo ceste, ulice in druge javne poti;

- takoj naj se začne izvajati odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki, v katerem je določeno, da občina zagotavlja en kontejner (5 m³) na 100 prebivalcev. Na podlagi tega odloka je KS Šentjur - mesto ukinila svoje kontejnerje;

- predlaga se, da je vsaka KS tudi volivna enota, kar bi omogočilo zastopanje vseh KS v Občinskem svetu. Sedaj 4 KS nimajo občinskih svetnikov;

- predlaga se, da KS prevzamejo urejanje in vzdrževanje spomenikov NOB, saj se stanje urejenosti poslabšuje iz leta v leto. Sredstva, ki so namenjena za to vzdrževanje, naj dobijo KS.

Prepričani smo, da bodo strokovne službe in župan naše predloge in pobude sprejeli dobronamerno in jih tudi upoštevali oziroma sprovedli.

Naslednji sklicatelj srečanja je KS Ponikva

Predsednik Mestnega sveta Šentjur: Florjan Cveto Erjavec

S tiskovne konference Banke Celje

V sredo, 17. junija, je v sejni sobi Celjske mestne hranilnice potekala tiskovna konferenca Banke Celje. Namen dogodka je bila predstavitev poslovnih rezultatov v letu 1997 in seznanitev z novostmi banke.

Na začetku je generalni direktor g. **Niko Kač** podal informacije o 13. zboru banke, nato pa predstavil njene najpomembnejše dosežke pri poslovanju v minulem letu. Podrobno nam je razložil, kako je potekala pripojitev Hmezd banke, ki je v 40 % lasti Banke Celje. Ustanovljena je bila bančna skupina, kmalu pa je prevladalo spoznanje, da je najbolje, da se banki združita. Pripojitev je bila dokončno izvedena in tako bo Hmezd banka od 30. septembra tudi uradno pod patronatom celjske banke. Kaj to pomeni za njeno poslovalnico v Šentjuru? Podobno kot v Laškem bodo preučili njeno smiselnost in se potem odločili ali jo bodo specializirali ali pa kako drugače prestrukturirali. Sicer pa je banka po moči na 5. mestu v Sloveniji, z razširitvijo v Ljubljano pa je postala tudi bolj globalna. Dobili smo še mnogo informacij, ki so bolj strokovne narave. Zanimivo pa je morda še to, da je bruto vrednost delnice po delitvi dobička 1.428,00 SIT in da je 50,1 % dobička ostalo nerazporejenega.

Novosti v ponudbi je predstavil pomočnik generalnega direktorja g. **Dušan Drofenik**. Povedal je, da so junija ponovno znižali obrestne mere za posojila in da je njihov cilj predvsem zmanjšati vrste. Zelo zanimive novitete so tudi bančno pismo in telefonsko ter elektronsko bančništvo. Cilj teh novosti je razbremeniti komitente, ki bodo lahko tako vse več storitev opravljali kar od doma, bodisi s pomočjo pošte, interneta ali telefona. Banka ima zaenkrat 37 bankomatov, po potrebi pa bodo v ponudbo vključili še nove.

Zadnji del novinarske konference je bil namenjen vprašanjem. Predvsem me je zanimalo, kako so po treh mesecih delovanja zadovoljni z ekspozituro na Planini. G. Drogenik je dejal, da si je celotno območje želelo banke in da trendi do sedaj kažejo navzgor. G. Kač pa je dodal, da s poslovalnico na Planini ciljajo tudi na širše kozjansko območje. **»Prostore na Planini imamo zaenkrat v najemu, po dveh, treh letih pa bomo videli, kakšni bodo poslovni rezultati. Obstoj enote je na strani strank, veseli pa me, da je eno podjetje že preneslo plače na našo enoto. Rad bi tudi poudaril, da naša poslovalnica nima nikakršnega vpliva na pogajanja s pošto«**, je še povedal generalni direktor Banke Celje **Niko Kač**.

Na koncu smo vsi prisotni nazdravili uspešnem poslovanju Banke Celje, g. Kač pa je izrazil upanje, da bo tekoče leto vsaj tako uspešno kot minulo, čeprav menda splošni indici v bančništvu niso najboljši.

Luka Hvalc

V Planinski vasi še ni miru

V idilični Planinski vasi, kjer podjetnik Mirko Kovač gradi asfaltni mešalec brez dovoljenj, so zaskrbljeni vaščani Perčič, Koželj in Bohinc, ki jim reže kruh kmetijstvo, sklicali sestanek z občinskimi svetniki in funkcionarji. Bojijo se hrupa, smradu...

Sestanek je bil v torek, 16. junija, udeležili pa so se ga župan Malovrh, podžupan Pungartnik, Ratajeva, Brglez iz kmetijske svetovalne službe, mag. Drev in Uršič iz Zavoda za zdravstveno varstvo, predsednica OS Osetova in še nekaj svetnikov ter vaščani in Mirko Kovač. Po ogledu gradbišča je bil sestanek pri Perčičevih, ki ga je vodil g. Bohinc.

G. Perčič je obrazložil svoje bojazni in povedal zgodovino dosedanjih prizadevanj vaščanov, da bi ustavili gradnjo. G. Brglez je menil, da mešalec ogroža zbiralnice mleka pri Perčičevih in da bo zaradi mešalca padla kvaliteta mleka. Bohinc je opozoril, da asfaltna mešalnica pomeni grob poseg v prostor in ogroža naravovarstveni spomenik Glijjo jamo in vodo Bistrico.

Slišala so se tudi nasprotna mnenja. Planko in Milan Koželj sta pokazala listino s 132 podpisov krajanov Planinske vasi in okoliških zaselkov, ki jim je pomembnejši razvoj kraja in so za postavitev mešalnice. Menijo, da je potrebno dovoliti poskusno obratovanje in se šele potem odločiti. Mirko Kovač je opozoril na 35 novih delovnih mest, ki jih mešalnica prinaša.

Padlo je tudi precej težkih besed. Vaščani Planinske vasi so vztrajali, da se takoj prekinejo postopki za spremembo prostorskih aktov za Planinsko vas in se odstrani črna gradnja, eden iz nasprotne strani pa je zagrozil, da bo Perčičeve spravil ob kmetijo, če asfaltni mešalec ne bo delal.

Župan in drugi, ki jim je bil sestanek namenjen, se določneje niso opredelili, tudi zato, ker jim je dokumentacija bila izročena šele nekaj minut pred sestankom.

Tako je vprašanje, ki si ga zastavljajo nekateri vaščani Planinske vasi, kaj je pomembnejše, asfaltni mešalec ali njihovo življenje v rojstni vasi, ostalo brez odgovora.

Ksenija Nuč

Slovesna otvoritev gostilne "Pri Ahacu"

Na mestu, kjer je stala nakdanja Moškotevčeva - Hitijeva domačija, je zrasel nov objekt in vanj se je po sto letih spet vselila gostilna.

Utrujajoča popoldanska vročina ni zamorila nestrpnega pričakovanja slovesnosti. Povabljenim sovaščanom in drugim gostom, ki so se gnetli pod senčniki in lovili zadnji konček sence, je gospa Vilma Šmid predstavila kroniko družine Moškotevc. Svojemu bratu Romanu je zaželela uspešno poslovanje tako v gostilni kot v trgovini, ki bo tudi prav kmalu odprta.

Napovedovalec Grobler je nato vse prisotne pozval na vrček hladnega piva, s katerim so stregli Romanovi fantje. Vmes so se oglasile še "Rajske strune", ki so tako kot radijske poslušalce navdušile tudi prisotne. Slovesnosti je nekaj besed dodal tudi župan Malovrh, dekan Zemljčič pa je opravil blagoslovitev gostilne in na posebno željo Romana je blagoslovil tudi obnovljeni vodnjak pred njo. Da bi služil le za zalivanje rož in trate, je bilo slišati nekoliko hudobno tiho pripombo.

Otvoritveno slovesnost je prekinilo hrumenje letala. Ko se je vrnilo drugič, je odvrгло ključke od simbolično zaklenjene gostilne. Ko sta še mala Žan in Nežika prerezala vrvico, je oče Roman odklenil gostilno in povabil goste na ogled prostorov in na slovesni prigrizek. Res je bilo kaj videti in si privoščiti. Še najbolj zanimivo je bilo, da ta dan blagajne niso delale, kar ni bilo vseh le povabljenecem, temveč tudi slučajnim mimoidočim, ki so "izkoristili gužvo". Veselje je trajalo pozno v noč, tudi nekoliko preko uradnega odpiralnega časa, kar nihče ni zameril, saj se gostilna ne odpira vsak dan.

In koliko pijač je steklo ta večer po grlih? Takole okrog 1000 litrov, je bilo slišati! Res dobro, da takšne otvoritve niso preveč pogoste.

F.L.

Gostišče in pizzeria



Valentina Orožna 1, Šentjur

odprto od 8 - 23h

petek od 8 - 24h

sobota od 11 - 24h

nedelja od 11 - 23h

PESTRA GOSTINSKA PONUDBA:

- preko 40 vrst pic iz krušne peči -
- solatni bife -
- pečene krače -
- darovi morja -
- kosila -
- jedi po naročilu -

POSEBNA PONUDBA MALIC

Malice Vam ponujamo vsak dan od 9.00 do 15.00 ure, od ponedeljka do petka.

Dnevno Vam ponujamo 4 vrste malic in sicer:

- pripravljene jedi
- jedi z žara
- vegetarijanske jedi

Cena malic je 490,00 SIT.

1. Posebna ponudba so bloki Vija Vaja (malice po 450,00 SIT)

2. Zamik plačila za firme do 1 meseca po dogovoru (malice po 490,00 SIT)

SPOZNAJTE NOVI ŠENTJURSKI LOKAL!



PREVOZI - TRGOVINA

OSEB IN TOVORA NA DEBELO IN DROBNO

PETER JERŠIČ, UL. LEONA DOBROTIŠKA
(NASPROTI KLAVNICE), ŠENTJUR

NUDIM VAM:

VSE VRSTE OPEK
SCHIEDEL DIMNIKE,
CEMENT, APNO, MIVKO,
RAZLIČNE VRSTE BETONSKIH PLOŠČ IN
TLAKOVCEV, NOSILCE, POLNILA,
BARVE JUPOL TER BELTON IN BELTOP,
DEMIT FASADE, STIROPOR, KOMBI PLOŠČE
izolacije **NOVOTERM IN TERVOL...**

POSEBNE UGODNOSTI:

**MOŽNA DOSTAVA NA DOM TER
RAZKLADANJE Z AVTODVIGALOM**



izredno nizke cene

PONUDBA MESECA:

- * **OPEKA MODUL ORMOŽ**
- * **TLAKOVCI PODLESNIK**

063/740-084, MOBILTEL: 0609 624-091

DELOVNI ČAS: VSAK DAN: 7.00 - 18.00, OB SOBOTAH: 7.00 - 13.00



HYUNDAI

MLA-CAR
 PRODAJA
 IN SERVIS VOZIL

Stopče 32b, 3231 Grobelno, telefon (063) 794-300, 794-310, fax 794-320

SAMO ZA OSVEŠČENE VOZNIKE

CENE SMO TOKRAT RES MOČNO ZNIŽALI.
ZAČNEJO SE PRI:
Accent 1.399.000 SIT
Lantra Sedan 1.999.000 SIT
Lantra Waggon 2.250.000 SIT
Coupe 2.450.000 SIT
Sonata 2.399.000 SIT

* prodaja in pooblaščen servis

* konkurenčne cene

* izjemni kreditni pogoji od T + 2,5%

* zelo ugodno vzamemo v račun Vaše sedanje vozilo

* moderno opremljeni servisi za vzdrževanje in kleparska popravila

* velika ponudba dodatne opreme

p a m e t n i
 v vročih dneh
p o p u s t i

ZAUPANJE NAGRAJUJEMO!

TRGOVINA
Rosana

Zibar Metka, s.p.

 ljubljanska 1, Šentjur,
 telefon: (063) 743-472

Trgovina ROSANA Vas vabi
v svojo prodajalno v
ŠENTJURJU, Ljubljanska
cesta 1, nasproti Alposa
V TRGOVINI ROSANA SMO V TEH DNEH ZA VAS
PRIPRAVILI
PO NAJUGODNEJŠIH CENAH:

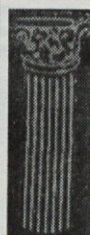
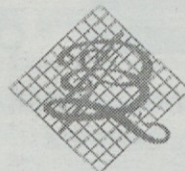
- OTROŠKE T-SHIRT MAJE že za 390,00 SIT
- ODRASLE T-SHIRT MAJE samod 450,00 SIT
- OTROŠKE KRATKE HLAČE že od 200,00 SIT dalje
- MOŠKE BERMUDA KRATKE HLAČE samo 990,00 SIT
- MOŠKI POLETNI KOMPLETI od 1.900,00 SIT dalje
- ŽENSKESK VIZKOZNE KRATKE HLAČE ALI DOLGE HLAČE
samo 1.500,00 SIT
- ŽENSKESK KOPALKE že od 1.500,00 SIT dalje

POLEG TEGA VAM NUDIMO ŠE PESTRO IZBIRO:

- brisač, kuhinjskih krp in prtov
- pižam in spalnih srajc
- ženskih, otroških in moških mikic, srajc in hlač
- igrači

delovni čas:

 delavnik od 8" do 18"
 sobota od 8" do 12"

pridite v trgovino Rosana
prepričajte se sami

KAMNOSEŠTVO


PEVEC TRADE d.o.o.

 Ulica skladateljev Ipavcev 33
 3230 ŠENTJUR

Izdelava spomenikov, ter proizvodnja
otroških in moških nogavic.
Čistimo vse vrste oblačil in tkanin
EKSPRES
ČISTILNICA IN PRALNICA
"MACKOŠEK"

 C. Kozjanskega odreda 4, ŠENTJUR
 Telefon: 063/740-085

Šentjurčani in država

Kako so po sedmih letih samostojnosti Šentjurčani zadovoljni z lastno državo in z razmerami v Šentjurju? Vsem smo zastavili naslednja vprašanja: Ali so s slovensko državo zadovoljni, ali se Dan državnosti in drugi državni prazniki dovolj cenijo in praznujejo, ali izobešajo ob praznikih zastave in kaj so mislili o slovenski pomladi nekoč in kako gledajo nanjo danes?

Rečemo lahko, da Šentjurčani niso ravno vajeni anket. Nekaj jih je takoj zamahnilo z roko, češ, kaj me pa briga. Drugi so v neformalnem pogovoru imeli marsikaj povedati, le v časopisu se niso hoteli videti in prebrati. Vendarle smo nekako uspeli »uloviti« šest občanov, ki so bili bolj ali manj zgovorni. Pogovor z nekaterimi je bil prav prijeten, saj smo zašli tudi v teme, ki niso vezane na samo anketo.

ZDENKO RAHTEN (podjetnik): »Ljudje so evforično od nove države pričakovali veliko, a ta po mojem mnenju ni naredila vsega, kar bi morala. Napačno je mišljenje, da je vse, kar je bilo nekoč - zanič. Popraviti bi morali samo napake prejšnjega režima, ne pa da vse gradimo znova in se srečujemo z mnogimi otroškimi boleznimi. Sam se dokaj podrobno spremljal slovensko pomlad. Takrat sem bil tudi na strani četverice, danes pa imam o tej aferi posebno mnenje. Sicer pa mislim, da našo državo in tudi praznike premalo cenimo. Na bloku in pa na očetovi hiši imamo ob praznikih vedno izobešeno zastavo. Menim tudi, da morajo ljudje bolj poskrbeti zase in si sami izboljšati položaj, ki se bo s tem v doglednem času popravil tudi v državi. Zagotoviti moramo delo mladim in jim dati več možnosti vključevanja, kar v Šentjurju še posebej pogrešam.«

MARJAN GRADIŠNIK (ravnatelj): »Z novo državo se je marsikaj spremenilo na bolje, čeprav bi lahko določene stvari, ki niso bile slabo zamišljene, tudi obdržali. Motijo me politične zdrahe in to, da ne znamo enotno nastopati v tujini, kar Sloveniji zelo škodi. Afera četverice je bila pozitivna, saj je razburkala Slovence, ki so potem še aktivneje začeli razmišljati o samostojnosti. Na žalost pa se takratni dogodki danes zlorablajo. Strinjam se, da je bilo nekoč praznovanje državnih praznikov bolj evforično, saj je tudi celoten



sistem družbo nekako obvezoval v to. Na šolo smo nekoč dobivali tudi državne dopise, da moramo primerno obeležiti praznike, za izobešanje zastav pa imamo že vseskozi posebej zadolženega človeka. Mislim, da se bo odnos do praznikov v prihodnje le popravil.«

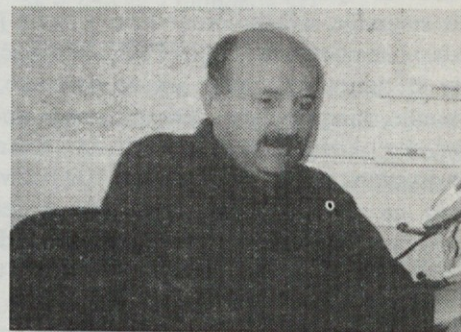
IVANKA SELIČ in MARTA TOVORNIK (gospodinja iz Dobja): »Naše politike raje ne bi ocenjevali, saj imava s tem že slabe izkušnje. To, da imamo našo Slovenijo, je lepo. Na splošno smo lahko z državo zadovoljni, čeprav bi lahko bilo marsikaj boljše. Misliiva, da se prazniki še preveč praznujejo in spoštujejo. Na kmetih za praznike delamo in nimamo časa za proslavljanje. Zastave se na podeželju ne izobešajo, kako je drugod v občini, pa ne veva. Misliiva pa, da je izobešanje zastav lepa gesta.«

MARTIN PODGORŠEK (čevljar): »Dolga leta sva s soprogo živela v Švici, kjer je bilo treba trdo delati. Pri nas ni bilo v starem sistemu nobene discipline in so zaposleni recimo med delovnim časom raje igrali karte, kot pa da bi delali. V novi državi gre



vendarle na boljše, vzrok za tako veliko brezposelnost v Šentjurju pa je v zapiranju velikih industrijskih gigantov. S šentjursko politiko sem kar zadovoljen in mislim, da ne zaostaja veliko za drugimi kraji. Prazniki se vsekakor premalo spoštujejo. Včasih smo pravzaprav praznike morali praznovati, danes pa nas nihče ne sili v to. Trgovine za praznike ne bi smele biti odprte, saj tako zbledi občutek prazničnosti. Zastave niso potrebne na vsaki hiši, morajo pa biti izobešene na državnih objektih in na posebnih mestih v naseljih.«

ROMAN ERJAVEC (podjetnik): »Slovenci smo si vseskozi želeli samostojnost. Pričakovanja so bila velika in mnogi so Slovenijo videli kot novo Švico. Na žalost je realnost drugačna, toda neko ceno za neodvisnost je pač treba plačati. Slovenska pomlad se je razlezla na desetletje, za njen uspeh pa imajo določeni ljudje velike



zasluge. Pri praznikih je problem ta, da so nekoč vsi praznovali enotne, danes pa eni dajejo večji poudarek cerkvenim, drugi borčevskim in prazniki se v bistvu praznujejo po taborih. Sam praznikov niti ne morem proslavljati, saj sem vezan na posle s tujino. Zastave nimam. Z gospodarstvom je v Šentjurju problem. V mojem poslu (avtoprevoznništvo) je konkurenca izredno velika, največji problem pa je s plačili. Šentjurska politika je premalo aktivna, saj njenih predstavnikov skoraj nikdar ne zasledim v časopisju ali pa na televiziji, kaj šele da bi uspeli s kakšnim predlogom. Kar zadovoljen pa sem s kulturnim življenjem v občini, kjer bi še posebej pohvalil knjižnico, pevce in šentviške gledališnike.«

Šentvidčani so se izkazali

V petek, 12. junija, je bila v Šentvidu premiera Divjega lovca, Finžgarjeve ljudske igre, ki jo je Prosvetno društvo Zarja iz Šentvida posvetilo 90 - letnici svojega obstoja.

Na dvorišču med brigadirskim in kulturnim domom se je že 10 minut pred začetkom, na posebej za to priložnost urejeni amfiteaterski tribuni, trlo gledalcev. Ocenil sem, da jih je bilo najmanj 300. Bili so predvsm domačini, a je bilo med njimi tudi precej tujih obrazov. Žal od znanih Šentjurčanov, zlasti od tistih, ki imajo kulturo tako ali drugače v zakupu ali vsaj na jeziku, ni bilo takorekoč nikogar. Z Občine pa prav gotovo nobenega. Opazil sem Ludvika Mastnaka, Martina Cmoka, moj sosed na klopi je bil g. Ivanuša, pa še dva ali trije mlajši obrazi in nič več.

A zato vzdušje ni bilo nič manj svečano. Na dvorišču se je bohotila bogata scena, po konceptu režiserke Berte Škoberne jo je naredil Rado Pančur, v ozadju se je nad njo v večernem mraku mogočno dvigala sihueta osvetljene farne cerkve, na drugi strani pa je prizorišče zapirala senca skrivnostnega Bohorja. Ni se dalo prezreti, da Šentvidčani v ta svoj kulturni projekt niso vložili le ogromno dela, temveč so mu uspeli spretno vtisniti dovolj svoje ustvarjalnosti.

Sama vsebina igre pravzaprav ni vredna posebnega komentarja. Gre za ljudsko igro, polno pretekle romantične kmečke ikonografije, izrazito črno - bele, v kateri je simpatija vedno na strani nemočnih in revnih. Finžgar povečuje nekatere vrednote, ki jih danes pravzaprav več ne poznamo, vse pa se vrti okrog zemlje, prepovedane ljubezni med dobro hčerko hudobnega bogatina in krasnim bajtarskim sinom. Sam naslov "Divji lovec" niti ne ustreza poanti drame. V pretežno tragičnem dogajanju, ki se konča s propadom vseh protagonistov dogajanja, je tu in tam zablestelo precej duhovitih dialogov, ki se jim je občinstvo hvaležno odzivalo. Nazadnje se je zgodilo celo to, da potem, ko je vse obležalo mrtvo, sploh nismo bili žalostni.

Povsem drugače je bilo s samo igro in režijo. Režiserka je zelo posrečeno razdelila vloge, ki so marsikomu bile takorekoč pisane na kožo. V ansamblu skorajda ni bilo slabe točke; iz igre so potegnili takorekoč največ, kar se je dalo. Občinstvo je najbolj očaral Janko Gračner, ki je igral vaškega reveža Tončka, izstopali pa so še prekaljeni Drago Pančur kot župan Zavrtnik, Martin Luskar kot posestnikov sin, pa seveda tudi oba nosilca osrednjih vlog, nesrečna ljubimca, Majda (Olga Jurkošek) in Janez (Matej Romih). Olga Jurkošek se mi je zdela bolj prepričljiva od svojega partnerja Mateja, ki je imel zateženo vlogo. Od drugih bi veljalo še omeniti kovača Jureta (Boži Škoberne), gostilničarja Grozdeka (Janko Kovač) in še koga. Na odru se je predstavila prava množica igralcev. Bilo jih je kar okrog 50

in iz sosednje klopi sem slišal komentar, da v Šentvidu ni več nikogar, ki ne bi bil vključen.

Posebno vrednost so predstavi dajali množični prizori, izbrano petje - že zaradi tega se je splačalo priti v Šentvid - in pa odlična scena.

Premiera je brez dvoma lepo uspela, tega se je gotovo zavedala tudi režiserka Škobernetova, ki se je na koncu do solz ganjena zahvalila občinstvu za obisk.

Očitno so s Šentvidčani, ki so bili hudo v skrbeh zaradi nestabilnega vremena, bili zadovoljni tudi tisti zgoraj, saj se je malo pred polnočjo in le nekaj minut po končani predstavi sicer hladen poletni večer končal s še bolj hladno ploho.

F.K.

Knjigovodski servis

Pevce Veronika s.p.

Ul. Dušana Kvedra 11, 3230 ŠENTJUR

telefon: 743-451, 794-238

STROKOVNO, AŽURNO in po konkurenčnih cenah
vodimo poslovne knjige za vse vrste podjetij in
samostojne podjetnike. Možno je opravljanje storitev
delno ali v celoti.



SUZUKI

SERVISNO PRODAJNI CENTER

ANDI AVTO d.o.o.

NAŠA PONUDBA

PRODAJA

- * AVTOMOBILOV
- * MOTORNH KOLES
- * IN SKUTERJEV
- * IZVENKRMNIH MOTORJEV
- * REZERVNI DELI SUZUKI
- * IN MARUTI
- * SONČNE STREHE (ŠIBEDAH)
- * BARVE, LAKI, MEŠALNICA
- * GUME (BRIDGESTONE, GOODYEAR, FULDA, HANKOOK)
- * ALARMI SIKURA

ODKUP IN PRODAJA RABLJENIH VOZIL VSEH ZNAMK PREPISI VOZIL

STORITVE

- * SERVIS AVTOMOBILOV SUZUKI
- * POPRAVILA IN UREDITEV VOZIL OSTALIH ZNAMK
- * MONTAŽA IN CENTRIRANJE GUM
- * MONTAŽA ALARMNIH SISTEMOV

Uradni prodajalec in serviser za celjsko in koroško regijo
DELOVNI ČAS: PRODAJA VOZIL: 8 - 18, SOBOTA: 8 - 12, SERVIS: 8 - 17

AVTOSALON ŠENTJUR

tel: 063 743-389,

AVTOSALON CELJE

tel: 063 483-473

AKCIJA
SUZUKI SWIFT IN ALTO

SWIFT



že od 1.400.000

ALTO



že od 1.100.000

1.0 IN 1.3

OPREMA:

PORABA: 5,5L NA 100KM

BOČNE OJAČITVE
CENTRALNO ZAKLEPANJE
DVOJNI AIR-BAG
ELEKTRIČNO NASTAVLJIVA OGLEDALA
IMOBILIZATOR MOTORJA
VAROVALO VRAT ZA OTROKE, ZADAJ
ŽAROMETI NASTAVLJIVI PO VIŠINI

PORABA: 5,2L NA 100KM

BOČNE OJAČITVE, ANTENA, ŽAROMETI
NASTAVLJIVI PO VIŠINI, DELJIVA
ZADNJA KLOP, DIGITALNA URA, DNEVNI
ŠTEVEČ KILOMETROV, IMOBILIZATOR
MOTORJA, ODPRAVNAJE PRTLJAZNIH VRAT
IZ KABINE, ODPRAVNAJE REZERVUARJA IZ
KABINE, TRETJA ZAVORNA LUČ, USNJEV
VOLAN, ZAŠČITNI POKROVI KOLES,
ZELENO TONIRANA STEKLA.

KREDITI TOM +8% LEASING
KREDITI NA POLOŽNICE

Na Resevni so proslavljali

Fešta naj bi bila v petek, 12. junija, ob 17. uri.

V zadnjih petih letih se je na Resevni napravilo veliko: stolp, vodovod, elektrika, telefon, celo javna telefonska govornica. Po besedah predsednika Stražeta je bilo v Resevno v tem času vloženih okrog 12 milijonov SIT, ki jih planinci sami seveda niso imeli, so jih pa spravili vkup s pomočjo številnih sponzorjev, podjetij in posameznikov. Tem se je želelo PD oddolžiti, zato so jim priredili piknik. Na Resevno so povabili okrog 40 najzaslužnejših moških in žena, med njimi naj bi bili takorekoč vsi šentjurski direktorji, občinski šefi, pa predstavniki električarjev, telekomovcev in kdo bi vedel še koga. Tudi ansambel Mikola so si omislili.

Kako je gostija uspela, mi ni uspelo zvedeti, kajti predsednik Straže očitno ni upal povabiti tudi ŠN.

F.K.

SOŽITJE**Društvo za pomoč prizadetim Šentjur**

Dobrodelni koncert "Z roko v roki" je izzvenel v prijetnem vzdušju, tako kot smo načrtovali in si želeli. K temu so v veliki meri pripomogli nastopajoči, ki so se odrekli honorarju v korist društva, za kar se jim še enkrat zahvaljujemo.

Prav tako smo hvaležni Dragu Jančiču za prekrasne cvetlične aranžmaje, OŠ Hruševac in g. Robertu Gajšku in g. Jožetu Brecku, ki so nam omogočili koriščenje športne dvorane, uslužbencem hotela Žonta za visoko kakovost storitev in prispevku v obliki dveh ur strežbe, in vsem pokroviteljem in donatorjem.

Hvala tudi vsem obiskovalcem prireditve, ki ste dokazali, da razumete in moralno podpirate družine, ki imajo otroke z motnjami v duševnem razvoju.

Predsednik društva: Peter Jeršič

Iz policijskega poročila za leto 1997**Splošna kriminaliteta**

Obravnanih je bilo 189 teh kaznivih dejanj, kar je za 8% manj kot leto prej. Presenetljivo je zaznan bistveni padec gospodarske kriminalitete za celih 70%. Med prijavljenimi delikti je bilo največ tatvin in sicer 86 (indeks porasti 165%), poškodovanj tujih stvari je bilo 33 (+471%), goljufije pa le 3.

Gibanje kriminalitete po KS je naslednje: Šentjur - center 53%, Šentjur okolica 139%, Ponikva 150%, Dramlje 106%, Planina 150%, Slivnica 75%, Blagovna 300%, Prevorje 800%, Dobje 56%, Loka 225% in Kalobje 300%.

Pri vseh kaznivih dejanjih je bilo storjene kar 5 x manj škode (620.000,00 SIT) kot leto prej.

Pri gospodarski kriminaliteti (10 goljufij, 3 zlorabe, 2 poneverbi...) je šlo za 81.459.976 SIT.

Med storilci je bilo 155 polnoletnih oseb in kar 56 mladoletnikov (indeks 366%). Očiten je velik porast kriminalitete pri mladoletnikih, gre pa večinoma za tatvine.

Kazniva dejanja zoper življenje in človekove svoboščine niso bistveno odstopala od povprečja prejšnjih let. Zgodil se je en umor, težjih telesnih poškodb je bilo 6 (indeks 75), lažjih pa 32 (indeks 114).

Javni red in mir

Obravnanih je bilo 334 prekrškov (+8%). Največ prekrškov je bilo storjeno v obeh šentjurskih KS - 127, sledijo pa jim Slivnica 37, Ponikva 25, Dramlje 23, Loka 21, Dobje 19, Blagovna 17, Planina 14, Kalobje 11 in Prevorje 9.

Najpogostejša prekrška sta motenje nočnega miru (141 - indeks 144) in prepiranje (99 - indeks 125).

Od skupnega števila 287 kršiteljev jih je bilo pod vplivom alkohola 150.

Največ kršitev se je zgodilo v stanovanjskih objektih (91), sledijo pa jim gostinski lokali (73).

Najbolj kritičen dan za prekrške je nedelja, več kot dve tretjini pa se jih zgodi med 16. in 24. uro.

Največ razbijačev je starih 24 - 34 let (95), takoj za njimi so njihovi mlajši kolegi (16 - 24 let), sledi pa jim generacija štiridesetletnikov (34 - 44 let).

Poklic najpogostejšega kalilca JRM je - brezposelnost (146), vendar tudi upokojenci (36), dijaki in študentje (22) niso čisto od muh.

Samomori

Teh je bilo v lanskem letu 12 (eno leto prej 11), 10 moških in 2 ženski. Petkrat so to zadevo neuspešno poskusili storiti moški.

Požari

Požarna varnost se je bistveno poslabšala. Imeli smo 19 požarov (leto prej 7), škode pa je bilo za 7 milijonov SIT.

Cestni promet

Prometna varnost se je poslabšala, saj beležimo 10 odstotni porast števila nesreč. Zgodilo se je 454 prometnih nesreč, 9 pa se jih je končalo s smrtnim izidom (lani 6) in 96 s telesnimi poškodbami.

Med vzroki še vedno prevladuje neprilagojena hitrost (143), sledi nespoštovanje prednosti (88). Kot sekundarni vzrok nesreč je bil v 61 primerih alkohol.

Policija je podala 2538 predlogov sodniku za prekrške in je izrekla 4963 denarnih kazni.

Odrejenih je bilo 2007 alkotestov, od katerih jih je bilo 695 pozitivnih. Odvzetih je bilo 605 vozniških dovoljenj, 1645 udeležencev pa so policisti izključili iz prometa.

Razmeroma največ nesreč se je zgodilo na magistrali M 10 - 8 (70). Tu je število nesreč poraslo za 38%.

Kar 35 povzročiteljev nesreč je pobegnilo s kraja nesreče.

Najbolj kritična meseca sta bila avgust in november, med dnevi pa torek in sredo.

Zlatomašnik Rafko Vodeb

V Turnem, vasici v KS Slivnica, že več kot dve desetletji živi in ustvarja Rafko Vodeb.

Profesor Rafko Vodeb, teolog, filozof in umetnostni zgodovinar je več kot samo to, za kar ga označujejo naslovi treh zaključenih fakultet. V življenju je počel in še počne veliko stvari. Je prevajalec (največ prevaja iz italijanščine in francoščine v slovenščino ter obratno), pesnik, esejist, kritik, vodnik ter popotnik in najpomembneje, je duhovno močna in bogata oseba, ki ga takega oblikujejo dobrot, preprostost, poštenost in ljubezen do vsega.

V zadnjem času je v središču pozornosti predvsem zaradi zlate maše, ki jo je, tako kot pred petdesetimi leti novo mašo, proslavil v velikonočnem času v Rimu, Svetem mestu, ki je zaznamovalo njegovo življenje. V Rimu je študiral, delal, razsvetljeval sebe in druge več kot dvajset let.

Z njim sem se pogovarjala dan po njegovi vrnitvi iz Rima in imela srečo, da sem ga ujela doma, naslednji dan je namreč že odhajal v Mursko Soboto, pa potem v Novo Gorico... Mislila sem, da se bova pogovarjala le o zlati maši, a se je izkazalo drugače.

Te dni se vse suče okrog vaše zlate maše v Rimu, pa vendar, da bo imel najin pogovor glavo in rep, za začetek na kratko povejte nekaj o svojem življenju.

»Rodil sem v Dolenji vasi pri Krškem. Bil sem zadnji - enajsti otrok. V osnovno šolo sem hodil v Artičah. Po zaslugi učiteljice Anice Gabrič sem se vpisal na mariborsko gimnazijo, a jo zaradi nemške zasedbe Maribora končal v Ljubljani. Osem sošolcev se nas je odločilo za študij teologije, ki smo ga imeli priložnost opravljati v Rimu. Najprej sem magistriral iz filozofije in potem še iz teologije. Po osmih letih življenja v mednarodnem okolju sem bil imenovan za podravnatelja bogoslovja zavoda De Propaganda fide in to ostal devet let. Potem sem potoval po Evropi, se ustavil v Leuvnu v Belgiji in se odločil, da tam študiram umetnostno zgodovino. Po zaključenem študiju le-te sem se zopet vrnil v Rim, kjer sem predaval arheološko-umetnostne predmete. Bil sem tudi vodja in urednik slovenskih oddaj na vatikanskem radiu, kjer sem sodeloval že od leta 1948. Nato sem se po treh desetletjih vrnil v domovino, kjer mi je bilo (drugače kot drugim, ki jih je oblast prej eno leto »preverjala«) takoj dovoljeno nadaljevati bogoslovno delo. Do leta 1976 sem poučeval na teološki fakulteti v Mariboru, potem pa postal še tajnik in urednik Mohorjeve družbe vse do leta 1984, ko sem se upokojil. Do leta 1991 sem sicer še predaval na teološki fakulteti dve uri tedensko, vendar je bil

to bolj izlet v Maribor kot kaj drugega. Uredil sem tudi nekaj letnikov revije Nova Mladika in 14 letnikov Znamenja, prevedel več knjig in izdal tri pesniške zbirke.«

Lahko kaj več poveste o svojem pesnjenju in pesniških zbirkah?

»Naslovi pesniških zbirk so Kam potujejo oblaki, Človek sem in In vse bo luč, sicer pa bo o mojih pesmih več napisano v knjigi Franceta Pibernika, kjer bo tudi veliko fotografij iz moje mladosti.«

Ste umetnostni zgodovinar, zato tudi radi prevzimate kakšno strokovno vodenje po Italiji...

»...in predvsem po Rimu. Bil je čas, ko sem Rim bolje poznal kot Ljubljano in Maribor. Ni dolgo, kar sem dokončal s pisanjem vodnika po Rimu. Pravijo, da bo to vodnik za naslednjih sto let. Knjiga čaka še samo na tiskanje in upam, da



Rafko Vodeb (v sredini) med pogostitvijo v parku Kalistovih katakomb med svojimi najožjimi sorodniki

bo do zime izšla.«

V pogovoru mimogrede izrečem besedo vodič, gospod Rafko pa me brž popravi, da je prav vodnik in nadaljuje: »To je moja poklicna deformacija, da kot lektor in prevajalec vseskozi popravljam ljudi. Neverjetno, kako se je položaj slovenščine po osamosvojitvi Slovenije poslabšal. Bil je pritisk pod Nemci, v Jugoslaviji, zdaj pa ljudje ne čutijo nobenega pritiska več in se jim ne zdi potrebno, da bi se pravilno izražali.«

Ali spremljate politično življenje v Sloveniji? Ali gresta vera in politika skupaj?

»Nikoli nisem bil politik, vendar sem politiko kot vsak zaveden državljani spremljal in jo še spremljam. Problem rivalstva med Cerkvijo in politiko je predvsem v medijih. Slednji so še vedno pod vplivom enoumja, mislim na časopis Delo, ki tako kot v obdobju pred osamosvojitvijo Slovenije še danes oblikuje javno mnenje, in to proti Cerkvi.

Slovenija je ena izmed redkih držav, kjer v šolah ni ničesar o veri, ne samo krščanski, in ljudi, ki o teh stvareh ne vedo ničesar, je najlaže »napumpati« z informacijami, ki so oblasti v prid, Cerkvi pa ne. Prepričan sem (poznam ljudi na oblasti), da cerkvi ne gre za oblast, vendar Cerkev sestavljajo ljudje, ki imajo dolžnost sodelovati v javnem - političnem življenju, ki morajo povedati svoje mnenje, sploh kadar gre za razna moralna vprašanja.«

Gre za vprašanja in razmišljanja, ki jim ni nikoli konca, zato predlagam, da najin pogovor zasučeva v druge vode. Povejte kaj več o zlati maši, ta je namreč v življenju vsakega duhovnika velik dogodek, sploh če jo opravlja v svetem mestu, v največji krščanski cerkvi na svetu.

»Tako je, zlata maša je za vsakega duhovnika velik dogodek. Od osmih Slovencev, kolikor nas je začelo teologijo študirati isto leto, smo zlatomašniki samo trije. Moje slavlje se je začelo v petek, 17. aprila, ko so me s prihodom počastili moji rojaki. Zvečer smo imeli akademijo, kjer so v zavodu Slovenik nekateri šentjurski in velenjski župljani recitali moje pesmi in peli. Naslednji dan pa smo se zbrali v cerkvi Sv. Petra, kjer sem imeli ob pol devetih zjutraj s še enim duhovnikom iz Grčije (glavnim vikarjem škofije Siros) zlato mašo. Na slovesnosti mi je pel šentjurski cerkveni zbor, ki je že tako lepo mašo naredil še lepšo. Povedati še moram, da so se lahko nekateri naši avtomobili pripeljali čisto do cerkve, to je sicer prepovedano, vse to pa nam je omogočil moj dobri prijatelj rektor dr. Maksimilijan Jezernik. V cerkvi je bilo osem varnostnikov in časovno smo bili neomejeni, kar je izredna čast v tej cerkvi. Po končanem obredu smo si ogledali cerkev samo, se zapeljali do katakomb svetega Kalista po VII. Apiji. Tu pa smo imeli prigrizek, ki so ga moji slovenski prijatelji prinesli s seboj od doma. V nedeljo sem dopoldne eno skupino peljal še na ogled Rima. Potem so se moji slovenski prijatelji odpeljali domov, jaz pa sem v Rimu ostal še poldrug teden.«

Izganjanje hudiča. Tema, ki že dalj časa buri duhove širše javnosti. Povejte, kaj o tem.

»To je kočljivo vprašanje in je potrebna, posebno zaradi motenih oseb, velika obzirnost in zadržanost. Glavni problem teh motenj je ravno v pomanjkanju vere. Človek je vedno bolj psihično labilen, zato se zateka k raznim vedeževalcem, prerokovalcem iz kart, kave, zvezd, datumov..., ki njegovega duha zmedejo in človeka oddaljijo od vere. Sicer pa že pišem o tem knjigo, ki bo izčrpno osvetlila večino vprašanj.«

Nina Gradič

Rajske strune

Mirko in Milan Gajšek, Anton Lubej, Beno Pečar, Erih Poljanec, Franc Žvegler, Vinko Krajnc, Jura in Martin Vipotnik. Kaj povezuje teh devet možakov? Ljudska pesem. Ne notni zapisi, ne nove nastajajoče skladbe, marveč ljudski napevi so tisti, ki polnijo njihova srca.



poje na fantovščinah, deklisčinah, raznih obletnicah, zlatih porokah, prireditvah in tudi na samostojnih nastopih. Kot vaški pevci so leta 1982 tako tudi nastopili v oddaji Slovenska zemlja v pesmi in besedi na RTV Slovenija. In kako so se kasneje pojavili kot Rajske strune?

Vsi skupaj pojejo tudi na koru pri Sv. Ahacu, kjer so malo pred božičem pridno vadili pesem Rajske strune. Moški del zbora ima v tej pesmi solo, v katerem se ponovi tudi naslov pesmi, zaradi česar jih je prijatelj Janko Moškotevc začel zbadati: "Hej, vi, rajske strune!". Ime so v šali začeli še sami uporabljati in se je obdržalo do danes.

Njihovo štiriglasno petje narodnih in nekaterih že skoraj pozabljenih pesmi iz njihove mladosti lahko sedaj poslušate tudi doma, saj so februarja letos v samozaložbi

posneli tudi kaseto Ljubeznivi moj' prjat'li. Namen je bil širši množici malce približati te napeve, čeprav izbora ni bilo lahko narediti. V njihovem repertoarju je namreč več kot 200 pesmi, v katerih se najde kakšna za vsako priložnost: pa naj bo to fantovščina, 50-letnica ali kulturna prireditev.

Povprečno imajo po tri nastope na mesec, zato so tudi njihove vaje kar pogoste. Vadijo po domovih in vsi so pri tem zelo disciplinirani. Če na prireditev zamudijo več kot pet minut, kar je zelo redko, se organizatorji že ustrašijo, da jih ne bo. S pomočjo sponzorjev so si nabavili tudi enotne obleke, značilno nošo za te kraje.

Seveda bi bilo škoda, da bi vsi ti napevi in njihov trud šli v pozabo, zato tudi sami razmišljajo o pomladitvi svojih vrst, kar pa ni enostavna naloga. Med mladimi zaenkrat še niso našli dovolj zanimanja. Vendar s podobnim problemom se prav gotovo ukvarjajo še marsikje, saj imajo mladi danes tako raznolika zanimanja in je njihova pozornost usmerjena v povsem drugačne aktivnosti kot včasih.

B. G.

Odmevi iz Društva upokoencev

DU Šentjur je bilo ustanovljeno 8. oktobra 1950, še prej pa sta kot člana bila registrirana Belak Mihael in Urška Bovha (od 1. jan. 1950). Ob ustanovitvi društva so se včlanili: Valentin Pesko, Frančiška Žmahar, Stanka Schreiner, Marija Šumej, Franjo Kodrič, Anton Lesjak, Martin Kramer, Franc Kodrič, Neža Jerebinšek, Marija Dobovišek in Helena Černe. Do danes je število članov društva naraslo na 1500, ki pa se je po ustanovitvi enakih društev na Planini, v Slivnici in na Proseniškem nekoliko

zmanjšalo. Res pa je tudi, da naše število spet narašča, tudi zato, ker se k nam iz lokalnih društev vračajo naši bivši člani.

Eden izmed namenov našega društva je organiziranje rekreacije in izletov. Letos smo že kar trikrat šli na nakupovalni izlet v Lenty, materinski dan smo proslavili v kmečkem turizmu, aprila smo šli na Geos, maja na Golico in v Benetke, junija nas čakata srečanje upokoencev Slovenije v Celju in izlet v Salzburg, julija pa romanje na Višarje, avgusta bomo hodili po Prekmurju, septembra po Dolenjski in Primorski, oktobra pa po Koroški. Za konec leta nas še čakata novembrsko martinovanje in decembrsko slovo od starega leta.

Imamo tudi več aktivnih sekcij. To so sekcija ročnih del, šahovska, ribiška in glasbena sekcija. V jeseni bomo imeli tudi več predavanj o skrbi za zdravje in podobno. Vedno se spomnimo tudi naših jubilarcev, ki jih obiščemo, in seveda tudi vedno množično pospremimo našega člana na njegovi zadnji poti.

Naši člani imajo tudi razne ugodnosti. Poleg popustov v zdraviliščih, na vlaku in pri raznih vstopninah imamo prvih pet dni v mesecu tudi 5% popusta v trgovini Kruhek. Letos obnavljamo fasado na hiši, katere solastnik je društvo. Največ sredstev za to bo šlo iz članarine, ki letos znaša 500 SIT, pa tudi pri podjetjih bomo kaj dobili. Naše vodilo je, da delamo v dobrobit članov in ne zato, da bi kdo od tega imel korist ali kakšno zvezdico več.



Z izleta v Velenju

DU Šentjur

Poslovala se je generacija osmošolcev 1997/98

"Včeraj je le še spomin, jutri samo privid, le današnji dan je povsem naš", so besede, s katerimi večkrat označimo modrost človeškega življenja. Vseeno so v življenju nekateri mejniki, ki zaznamujejo življenjsko sestavljanje vsakega posameznika. Mejniki kot so rojstvo in smrt, prvi koraki in besede, prvi in zadnji šolski dan... In zaključek osnovne šole je prav gotovo eden izmed njih. Ljudje, ki so skoraj tretjino osmih let preživeli skupaj - sošolci, sošolke, učitelji - gredo od tega trenutka naprej vsak svojo pot, bogatejši za mnoge prijetne in malo manj prijetne dogodke, (pre)mnoge učenosti in s polnim srcem pričakovani in še neizpolnjenih želja.

V osmih letih se med učenci posameznega razreda prav gotovo spletejo posebne vezi, tudi prve romance in tako kot ima vsak človek svojo osebnost, lahko vsak učitelj in pedagog pove, da ima tudi vsak razred oziroma generacija svoj temperament. Generacija 1997/98 ima tako v svoji kroniki povsem svoje uspehe in vragolije, vsekakor pa so posebni tudi po načinu slovesa od osnovnošolskih klopi.

Valeta ob koncu osnovne šole ponavadi ni dosegala prestižnosti maturantskih plesov in je bila v bistvu le eden izmed treh osmošolskih plesov (poleg Valentinovega in Novega leta). Letošnji osmošolci pa so se skozi celo leto pridno dobivali vsak petek v telovadnici OŠ Franja Malgaja Šentjur pod taktirko Zorana Mirčeta iz plesne šole Calypso. Vaje prvih plesnih korakov so prav gotovo izzvale mnogo smeha. Slišati je bilo tudi pripombe, da se dekleta na plesnih vajah vse premalo stiskajo. A kljub začetnim nerodnostim so vsi vztrajali do konca in rezultat ni izostal. Kristina Zelič in Žiga Jakopin sta celo zmagala na regijskem tekmovanju plesnih parov v standardnih in latinsko-ameriških plesih v Vojniku.

In tako je prišel tisti dolgo pričakovani petek, 12. junija 1998. V Motelu Žonta je bilo vse polno deklet v pisanih in elegantnih oblekah, fantje so se v kravatah vzravnanost sprehajali naokrog, starši in učitelji pa so jih ponosno opazovali. Prostor so preplavili zvoki glasbe, dekleta in fantje pa so se spretno vrteli v ritmu valčka, jive-a in drugih plesov. Zame je ob zaključku osemletke ples pomenil, da si položil roke na ramena svojega partnerja in se naslednjih nekaj minut ubadal s čimbolj ritmičnim prenosom teže z leve na desno nogo. Letošnji osmošolci pa so se v tem pogledu vsekakor izkazali. Tudi program, ki je sledil, so prepletili z veliko mero duhovitosti in predstavili vsakega posebej z njegovimi sposobnostmi, zapeli nekaj pesmi, zaigrali in celo zaplesali balet.

Sledila je zahvala razredničarkam, ki so jih spremljale vsa ta leta. Vsaka izmed njih se bo svojega razreda prav gotovo še dolgo spominjala: Aleksandra Romih-Šmid svojega 8.b vsakič, ko se bo doma poskušala prebiti mimo ogromnega plišastega medveda, Irena Rauter 8.c po izrednih sposobnostih in kar neverjetnem učnem uspehu, Simona Zorko pa 8.a kot enega najbolj živahnih razredov, ki je vsekakor poskrbel, da je bil njen kabinet eden izmed najbolj obiskanih na šoli.

Tako so osmošolci generacije 1997/98 OŠ Franja Malgaja Šentjur uradni del spravili pod streho, staršem in učiteljem pa so diskretno namignili, da je po večerji ta "dan" čisto njihov. Njihova zabava se je nadaljevala ob spremljavi Davorja Fendreta.

Za zaključek bom uporabila kar besede Luke Mrovljeta, vzete iz njegovega nagovora sošolcev in sošolk: "Sošolci in sošolke, mi si moramo stati ob strani, saj nam bodo le tako najbolj strme poti položne in lahke. Ne pozabite, bolje kot en dober prijatelj, sta le dva dobra prijatelja."

Barbara Gazvoda

Pričevanja o taborišču Jesenovac

V kratkem bo izšla knjiga spominov na taborišča Jesenovac, Staro gradiško in Lepoglavo, ki jo pripravlja Slovenski odbor za Jesenovac. Naš sokrajan Jernej Borovnik, ki je tudi predsednik Odbora taboriščnikov in glavni urednik tega zbornika, že več let prizadevno zbira podatke in pričevanja o tem zloglasnem taborišču, kjer je med tisoči življenj utrnilo tudi nekaj sto slovenskih življenj. Z zbornikom avtorji izpolnjujejo svojo sveto obvezo, ki so jo nekateri imeli priložnost dati svojim taboriščnim tovarišem - umirajočim in mrtvim - da bodo poskrbeli za to, da bo svetu sporočeno, da so trpeli in umrli ter zakaj so trpeli in umrli. Vse to pa z enim samim namenom, da se kaj takšnega ne bi zgodilo nikoli več in da bi bil naš jutri bolj človeški.

Uredniški odbor prosi sorodnike in znance umrlih ali preživelih iz taborišč Jesenovac, Stara Gradiška in Lepoglava, da mu pošljeno morebitne podatke o teh ljudeh. Pošljite jih na naslov Jernej Borovnik, Cesta M. Zidanška 1, Šentjur.

V prihodnji številki bomo pričeli objavljati spomine Rada Palirja, ki so del tega zbornika in jih je zanimivo poimenoval Spomini na spomine na izgnanstvo.

Velik uspeh mladih šentjurskih gasilcev

PGD Šentjur je eno izmed najstarejših gasilskih društev v državi. Skozi vsa leta delovanja je dajalo velik poudarek vključevanju mladine v svoje vrste.

V društvu imamo 70 osnovnošolskih otrok, ki tvorijo 7 desetlin. Desetini mladink in mladincev sta se uvrstili na državno tekmovanje, ki je bilo 9. maja v Žižki pri



Črenšovcih. Dosegli so zelo lepe rezultate. Mladinke so bile pete, mladinci pa odlični osmi.

Za tako izvrstne rezultate imata zasluge mentorja Milan in Toni Kukovič.

Martina Režek

Super nagradni izlet

Tudi letos je Banka Celje nagradila tiste posameznike, ki so med letom pridno varčevali. Med njimi smo imeli srečo 7.c razred iz OŠ Slivnica in 7.a iz OŠ Dobje, ki smo na žrebu dobili celodnevni izlet na morje.

Iz Slivnice smo se odpravili z avtobusom agencije Palma 10. junija zgodaj zjutraj. V Celju se nam je pridružila simpatična vodička Greta, ki nam je povedala veliko zanimivosti o krajih, ki smo jih srečevali.

Prva postaja je bil Predjamski grad v Postojni. Ogledali smo si ga in spoznali njegovo razburljivo zgodovino. Na poti proti Portorožu nam ni bilo dolgčas. Spoznavali smo se med seboj in postali prijatelji. V Portorožu smo se malo kopali, potem pa smo dve uri križarili ob slovenski obali. Izkrkali smo se v Piranu, kjer nas je čakalo okusno kosilo v restavraciji Pirat.

Domov smo se zadovoljni vrnili v poznih večernih urah.

Pridno varčujte! Morda bo tudi vas doletela takšna sreča.

Zahvaljujemo se Banki Celje, šoferju Jožetu in simpatični vodički Greti, ki nas je zabavala in tudi precej naučila.

Klavdija Vrhovšek, OŠ Slivnica

Rdeča kapica tako in drugače

Če ste se v četrtek, 18. 06. 1998, odločili za ogled Rdeče kapice v Kulturnem domu Šentjur, ste se gotovo lahko od srca nasmejali prisrčni igri otrok gledališke delavnice OŠ Franja Malgaja Šentjur.

Delavnica deluje pod mentorstvom prof. Helene Korošec. Otroci so se dobro znane zgodbe o Rdeči kapici lotili tako in drugače. Prvič po bratih Grimm, kjer so predstavili klasično Rdečo kapico z volkom, babico in lovcom, ki na koncu vse skupaj reši. Drugič se nam je deklica z živobarvnim pokrivalom predstavila v arabtajščini. Razumeli nismo niti besede, a smo se do solz nasmejali. Malo drugače pa se je v tretjem dejanju na oder pripeljala deklica z rdečo čelado in rolerji.

In kaj je bilo gledalcem najbolj všeč ob zaključku? Lovci so s fračami postreljali nekaj bonbonov med občinstvo. Priznajte, da vam je sedaj vsaj malce žal, da niste bili z nami.

B. G.

Letovanje v Savudriji

ZPM Šentjur organizira od 7. do 17. avgusta letovanje šolskih in predšolskih otrok v počitniškem domu v Savudriji.

Letovanje zajema varstvo otrok, zdravstveno varstvo, zavarovanje, prevoz in polni penzion. Cena znaša 26 000 SIT za starejšo kategorijo in 20 000 SIT za otroke do 4. razreda.

Otroci se za letovanje lahko prijavijo pri razredniku ali vzgojiteljici.

ZPM išče tudi 10 vzgojiteljev in 1 pedagoškega vodjo za delo z otroki. Prijavite se na Komisijo za prosti čas in letovanje, Mestni trg 10.

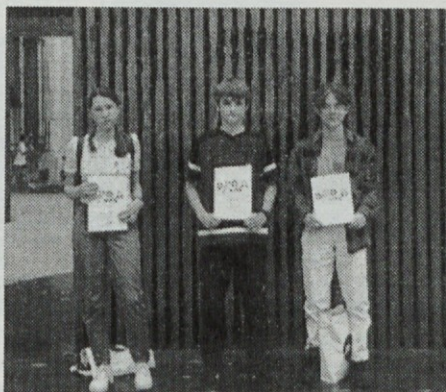
Zlati slivniški veselošolci

Vstajalo je pravo poletno jutro, a jaz sem morala že tako zgodaj vstati. Malo sem se pomirila, ko sem pomislila, da se enako godi sotrpinom Janji Potočnik, Mateju Bovhi in Alešu Frececu. Že pred sedmo uro zjutraj smo morali biti na železniški postaji, da smo pravočasno prišli v Ljubljano do Cankarjevega doma. Tu se je zbrala lepa kopica veselošolcev s ponosnimi starši in mentorji.

Pozdravila sta nas živahna Smrklija in Smrkavec, nato pa smo se razporedili po razredih, kjer smo reševali naloge.

"Ojej, tega ne znam... Grem pa naprej... Ups, pa tudi za to nisem prepričan, da je pravilno", mi je brenčalo v glavi. Rešila sem lažje naloge in se potem vrnila k težjim. V drugo je šlo lažje. "Kar bo, pa bo", sem mislila, ko sem oddala vprašalnik.

V Gallusovi dvorani so, medtem ko so popravljali naloge, zaigrali igro Walter Parsifal. Ko so končno prišli rezultati, mi je



začelo razbijati srce. Četrty, peti... in končno osmi razred! Smrkavec je delil priznanja in manj ko jih je imel v roki, manj sem imela upanja, da eno čaka name.

"Matej Bovha iz OŠ Slivnica pri Celju", se je oglasil Smrkavec in Matej je švignil po priznanje.

"Katja Kladnik", je udarilo kot strela z jasnega. Sploh ne vem, kako sem se znašla na odru. Vsa vesela sem stiskala k sebi priznanje, kot da bi se bala, da mi ga bo kdo vzel. Osmošolci smo se kopicili na odru in končno so nanj povabili tudi Aleša, ki je moral najbolj dolgo sedeti na trnih.

Na koncu so izžrebali še dva srečneža, ki bosta za 14 dni odšla v London na tečaj angleščine.

Bili smo dober delček 30 let stare Vesele šole, mi, osnovnošolci šolskega leta 97/98 iz Slivnice.

Katja Kladnik

mentorica Majda Pinter - Zelič

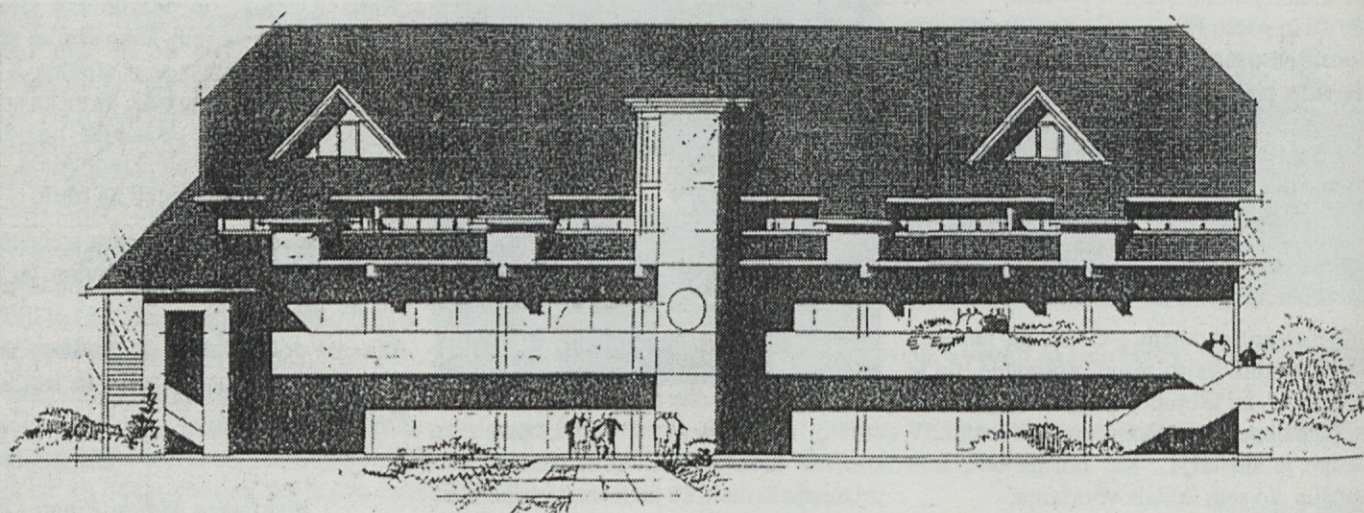
GRADNJA ZA TRG

HRIB d.o.o., OBČINA ŠMARJE PRI JEŠAH in INGRAD VAG, d.d.

GRADIJO:

POSLOVNI CENTER S STANOVANJI V ŠMARJU PRI JELŠAH

Informacije: telefon: 063/453-179



Dobil sem Zlato Vegovo priznanje

Tisto soboto je bilo pred I. gimnazijo v Celju zelo bučno. Veliko sedmošolcev in osmošolcev je s svojimi mentorji čakalo, da se prične državno matematično tekmovanje za Zlato Vegovo priznanje. Nanj smo se uvrstili učenci, ki smo bili najuspešnejši na občinskih tekmovanjih za Srebrno Vegovo priznanje.

Končno smo se porazdelili po učilnicah, mentorji so prinesli naloge in začelo se je. Sprva so se mi zdele naloge težke, potem pa sem napel možgančke in je šlo. Po končanem znojenju nas je čakala slastna malica, med katero sem dobil rešitve in ugotovil, da imam vse prav. Ampak

počakati je bilo potrebno na uradne rezultate.

Čez nekaj dni sem zvedel dobro novico: dobil sem Zlato Vegovo priznanje in s tem pet točk za vpis v srednje šole z omejenim vpisom. Še lepša pa je bila novica, da sem postal skupaj s še devetimi učenci državni prvak in si prislužil prvo nagrado. Prva nagrada bo najverjetneje sedemdnevna poletna šola na Bledu.

Slavnostna podelitev priznanj in nagrad bo kmalu in jaz se že prav veselim.

Aleš Frece



Območni taborniški mnogoboj

V soboto, 23. 5. 1998, se je na prostoru Gabri, v neposredni bližini rezervnega nogometnega igrišča NK Šentjur, zbralo 325 tabornic in tabornikov iz celotne zasavsko-zgornještajerske regije. Medvedki in Čebelice ter Gozdovniki in Gozdovnice so se pomerili med seboj v taborniških veščinah občinskega taborniškega mnogoboja.

Mnogoboj je organiziral Rod divjega petelina Šentjur. MČ in GG so bili porazdeljeni v posamezne starostne skupine, tekmovali pa so v naslednjih disciplinah: premagovanje ovir, postavljanje šotorov, postavljanje ognjev, streljanje z lokom, orientacija, lov na zaklad in med dvema ognjema. Tekmovanja se je izven konkurence udeležila tudi ekipa Mravljic, ki so se kljub temu, da so bili prvič na podobnem tekmovanju, dobro uvrstili in prejeli diplomu. Najboljši so bili v lokostrelstvu, ki je tudi sicer med najbolj priljubljenimi disciplinami. Najmlajši udeleženci so bili Murnčki iz Trbovelj.

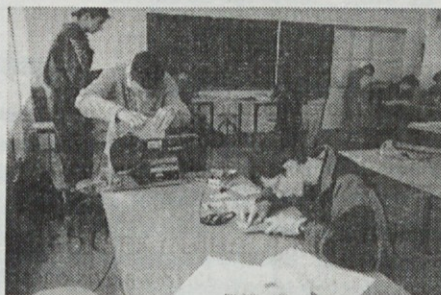
Opoldne so se vsi skupaj okrepčali z enolončnico in tako brez problema zdržali do petih popoldne, ko se je tekmovanje zaključilo. Tekmovanje je bilo hkrati tudi izbirno za taborniški mnogoboj na državni ravni, kamor so se uvrstile ekipe iz Celja, Šempetra, Pesjega, Velenja in Mozirja. Vsi so bili zelo zadovoljni z organizacijo in samim potekom tekmovanja, k čemur so s svojim sodelovanjem pripomogli tudi mladi taborniki in tabornice Roda divjega petelina.

Naslednje leto se bodo tudi naše Mravljice in Jeleni borili za vstop na državni mnogoboj, saj so pred nami še celoletne priprave. Prva skupina je tako že odšla na usposabljanje v Gozdno šolo v Bohinju, ki bo potekala od 25. junija do 5. julija letos. Sodelovali so tudi na taborenju športnega razreda na Lisci, v pripravi pa je letno taborenje Roda divjega petelina.

Barbara Gazvoda

Regijsko tekmovanje mladih tehnikov v OŠ Hruševce

Letos smo bili organizatorji regijskega tekmovanja mladih tehnikov, ki je potekalo 22. in 23. maja 1998. Prijavljenih je bilo 38 osnovnih šol v 22 disciplinah, s 191 udeleženci in z 72 mentorji. Zaradi velikega števila udeležencev je bilo tekmovanje razdeljeno na dva dni. Prvi dan so učenci tekmovali v petih



disciplinah, ki so se odvijale na letališču v Levcu, pri bazenu v Šentjurju, v tovarni Alpos v Šentjurju in v OŠ Hruševce. V soboto pa smo bili gostitelji preostalega dela tekmovanja, ki je zajemal še 17 disciplin.

Najbolje uvrščeni tekmovalci so se uvrstili v regijsko ekipo in nastopili na državnem prvenstvu mladih tehnikov, ki je bilo v Ravnah na Koroškem v soboto, 6. junija 1998. To so bili: Uroš Lipovšek, Marko Leskovšek in Luka Golob iz OŠ F. Malgaja Šentjur, Jure Pušnik iz OŠ Dobje, Uroš Boršič, Drago Lorgor in

Rajko Mužerlin iz OŠ Slivnica, Andrej Cmok iz OŠ Hruševce-Šentjur ter Aleš Pevec, Martin Podkrajšek, Martin Lubej, Matjaž Mastnak, Andrej Kumberger in Peter Gorjanc iz OŠ Ponikva.

V disciplini "Skupinska raziskovalna naloga o oblikovanju in tehnoloških postopkih" je Jure Pušnik dosegel izvrstno prvo mesto, Marko Leskovšek in Luka Golob pa drugo. V disciplini "Izdelava izdelka iz lesa z uporabo električnega orodja" sta tretje mesto zasedla Drago Lorgor in Rajko Mužerlin, Martin Lubej pa je bil drugi v disciplini "Spušcanje škatlastih zmajev". S temi dosežki so naši učenci in mentorji pokazali svojo pridnost in ustvarjalnost.

Vsem udeležencem, sodnikom in mentorjem, ki so se udeležili tega tekmovanja, se zahvalujemo. Prav tako gre naša zahvala tudi Aeroklubu Celje za uporabo letališča in gospodu Petelinu za vodenje tekmovanja v Levcu, Občini Šentjur za uporabo bazena, tovarni Alpos za strokovno vodenje po tovarni in našemu učitelju, Borisu Čuježu, ki je tekmovanje organiziral z obilico dobre volje.

Ravnatelj OŠ Hruševce Robert Gajšek

Uradu župana, podžupanu Pungartniku!

Spoštovani g. Pungartnik!

Osebnost sem se v zadnjih 12 mesecih z Vami večkrat pogovarjal, telefoniral, zadnjič včeraj, da Vi in Vaši uradniki posvetite več pozornosti KS Loka. Vašim obljubam in zavlačevanjem ni mogoče več verjeti. Za urejanje občinske ceste in oskrbe z vodo v Loki nikoli ni denarja.

Na moje pismo z dne 10. decembra 1998 Urad župana ni odgovoril niti z enim stavkom. Že sama kultura zahteva, da se na pismo odgovori, zlasti še, če ga je poslal predstavnik Sveta KS.

Izjava Gorjupa iz JKP v zadnji številki ŠN, da je vodovod za KS Loka predrag (100 milijonov), je tendiciozna in iz trte zvita. Ve se, da ima roko na JKP uprava občine, ki pa Loki že leta ni naklonjena. Kljub našim večkratnim prošnjam, podkrepjenimi s stotinami podpisov, ni hotela v proračunu za leto 1998 predvideti niti enega milijona, da bi bilo vsaj za pripravo dokumentacije.

G. podžupan, z ogorčenjem ugotavljam, da so tudi Vaše obljube, glede urejanja ceste št. 7220, ostale prazne obljube. Danes mi je to

potrdil g. Globočnik iz podjetja za vzdrževanje cest, ki je dejal, da Občina oziroma gospa Rataj ni za ta dela dala nobenega delovnega naloga.

Sprašujem se, koliko časa nas bo vlekla za nos ta občinska uprava, nas zapostavljala in podcenjevala? Za južni del občine ni denarja, za severni pa dovolj (samo pogledajte proračun 98) za vsa potrebna in nepotrebna dela.

Vladimir Bogolin, Loka

Pošiljava vam dva dopisa (prvi je datiran s 5. dec. 1997, drugi pa s 3. majem 1998), na katera do sedaj nisva dobila nobenega odgovora. Vljudno prosiva, da kot svetnik in urednik ŠN seznanite odgovorne z njima!

I. in R. Jazbec

JKP Šentjur!

Od leta 1993 do leta 1997 ste popravljali vodovodne cevi tik ob moji hiši Pod Rebrami 1. Še do danes zadeve niste uredili niti mi niste dali kakršnokole odškodnine za številne posege. Sam moram na svoje

stroške popravljati parcelo za vami. Pričakujem, da boste to le uredili.

Ivan Jazbec

Obveščeni: JKP, KS Šentjur, podžupan Pungartnik in župan Malovrh

KS Šentjur, g. Cveto Erjavec!

V Zg. Trgu so kostanji v okras in ponos vsem tistim, ki si prizadevajo ohraniti to stoletno posebnost, zato me dogajanje z drevesi preseneča, zlasti še zato, ker več let nihče nič ne ukrene.

Na deblih kostanjev so vedno pribiti različni lepaki in grafiti, na eno drevo pa celo koš za košarko. Eno drevo koša že ni več preneslo. Zagotovo je to neodgovorno početje tistih, ki jim varstvo okolja ni poznano in jim drevesa ne pomenijo kulturne vrednote.

Prepričana sem, da boste obvestili odgovorne službe, da bodo takoj preprečile uničevanje teh čudovitih dreves!

Romana Jazbec, prof. biol.

Za koga so reševalni avtomobili?

Popolnoma nepokretnega moža, petkrat je bil operiran na kolkih v Valdoltri, smo zaradi hudih bolečin z reševalnim avtomobilom odpeljali v celjsko bolnico. Tam je ortoped podal mnenje, da ga je potrebno čimprej odpeljati v Valdoltro. Kljub prizadevanjem osebnega zdravnika dr. Svetine pa mi v Celju nikakor niso odobrili prevoza z reševalnim vozilom.

Najeli smo lastnika poltovornega kombija, namenjenega prevozu gradbenega materiala in živine, vanj namestili kavč in nanj položili nepokretnega moža.

Morali bi videti, kakšne obraze je imelo osebje v Valdoltri, ki ni moglo razumeti, da smo morali tako težkega invalida pripeljati s tovornim kombijem.

Gospodje, ki odločate o uporabi reševalnega vozila, sprašujemo vas, če bi se tudi vi peljali v bolnišnico tako, kot ste to odločili za nas, navadne ljudi? Štedite pri nas, sami pa si privoščite razne seminarje in srečanja po luksuznih hotelih, na primer na Otočcu. Da o drugih, ki zapravljajo denar davkoplačevalcev, sploh ne govorimo! Če je tako, pošljite nad nas kar "rablja", da nas pobije, da bo ceneje za zdravstveno zavarovanje!

Jevšinekovi, Grobelno

Spoštovani g. Kovač

V vašem časopisu sem prečital, da se boste na volitvah potegovali za župana, kar me je začudilo. Kaj niste bili že enkrat župan in so Vas zaradi nesposobnosti odstavili? Mislim, da bi bil čas, da se malo zamislite in začnete delati tiste stvari, katerim ste dorasli. Tu mislim na penzijo. Zaradi mene lahko tudi greste na volitve, povem vam pa, da nimate šans, ker Malovrhu ne sežete niti do kolen.

Mislim, da si mojega pisma ne boste upali objaviti.

N.N.

Spoštovani N.N.

Anonimnih pisem v načelu ne objavljam, včasih pa je le treba narediti izjemo.

Hvala za vaše mnenje in nasvet. Pokazal ju bom tistim, ki so me predlagali. Morda si bodo premislili in tako tudi mene rešili te volivne frke.

Res ne vem, koliko sem sposoben in kako daleč segam Malovrhu, vem pa, da sem se v tem desetletju marsičesa naučil, navsezadnje tudi tega, da se z voljo in zagnanostjo da mnogo storiti in da nihče ni popoln in nenadomestljiv. Tudi Malovrh ne.

Franc Kovač

Obvestila matične službe**Poročili so se**

Tadej Ferlež iz Šibenika in Aleksandra Sevčnikar iz Ljubečne; Robert Iršič iz Bezine in Marjana Pahovec iz Šentjurja; Branko Kovačič in Tatjana Budiša iz Šentjurja; Silvan Planko iz Voduc in Albina Rezar iz Gorice; Mitja Fidler in Vlasta Kukovič iz Šentjurja; Franc Bohorč s Paretnega in Marta Šumrada iz Primoža.

Umrli so:

Franc Golež (79) iz Pletovarja, Marjan Majcen (49) iz Vrbnega, Neža Romih (80) iz Dolge gore, Marija Rabuza (90) iz Suhega, Anton Fidler (78) iz Šentjurja, Ivan Tičer (26) iz Loke, Marija Kramaršek (55) iz Svetelke, Mihael Gril (89) z Žegra, Edvard Vrečar (59) iz Gorice, Amalija Pušnik (88) iz Tajht.

Opravičilo 1

V sestavku "Tabornik pomaga" je prišlo do neljube zamenjave priimkov. Taborniki so pomagali gospe Vebrovi in ne Ferleževi.

B. G.

Opravičilo 2

Sicer ne razumem, zakaj bi se moral opravičiti, ker sem opazil otvoritev avtosalona Daewoo, toda najodločnejše sporočilo direktorja Avto fina, da bo poskrbel, da ne bom nikoli več grdo pisal, je tudi dovolj močan razlog za opravičilo.

Franc Kovač

Planinskemu gradu

Postoj popotnik in poglej!
Na skali visoko stoji
naš grad,
kot okameneli
ponos domovine.
Mogočna so vrata ostala,
kot da bi na viteze čakala,
skozi nema okna
gluho pesem veter veje,
iz veka v vek
skrivnosti grajske
se gube,
in majhne line
objema sonce veličine.
V tvojo podobo,
grad naš,
zrlo že mnogo je oči,
toda pogled moj
na tvoje razvaline,
drugačen je,
ker ljubim te,
in nikdar ne mine.

Ivanka Uduč

Recepti naših babic

Vsaka gospodinja se ničkolikokrat vpraša, kaj naj skuha. To zlasti velja za večerje.

Ob tem vprašanju sem se spomnila na nekatere jedi iz kuhinje moje mame. Pripravila sem večerjo, ki je bila mojim všeč. In ker jim je bila všeč, pa še ostanke sem porabila, sem jo večkrat ponovila. Ob eni takšnih večerij smo dobili nenajavljene goste, ki smo jim tudi postregli. Tudi oni so jo pohvalili. Dobili smo obisk iz Zagreba - zopet ista večerja. Čez nekaj časa mi je povedala svakinja, da tudi ona zelo uspešno "prodaja" prijateljem moj recept; torej je všeč tudi Hrvatom. Še najbolj pa sem uživala, ko me je snaha vprašala, kaj neki so njeni otroci jedli tako dobrega pri nas. Moji vnuki so jedli večerjo po "receptu naše mame":

KRUHOV PRAŽENEC

Star kruh nareži na kocke, za 4 člansko družino okrog pol kilograma. Posebej zžvrkljaj 2 - 3 jajci, dodaj mleko po potrebi in s tem navlaži narezan kruh. V sezoni poceni jajc lahko le teh vzameš več in manj mleka. Dobro navlažen kruh speci, najbolje je na maslu, ali na drugi maščobi. Po želji praženec lahko sladkaš. Postreži ga s kompotom. Manj sladkosnednim ga lahko ponudiš nesladkanega in s solato.

Takšno večerjo lahko delno pripraviš že vnaprej in jo tik pred serviranjem hitro dokončaš.

Tako lahko porabiš star kruh, pa še marsikoga lahko razveseliš. Meni je to večkrat uspelo.

Babica

Kmetijstvo in EU

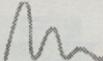
Občinski odbor SDS Šentjur vabi na razpravo o kmetijstvu v Evropski skupnosti, ki bo 29. junija ob 20. uri na turistični kmetiji Fatur v Lutru. Po razpravi bomo ustanovili šentjurski odbor Socialdemokratske kmečke zveze.

Predsednik OO SDS
mag. F. Kovač

Mali oglasi so brezplačni

Oddam poslovne prostore v centru Šentjurja.
Tel.: 743-151.

ŠN želijo postati tudi podjetniško zanimivejše, zato bomo vse male oglase do 15 besed objavljali brezplačno!

 **radio**

ŠMARJE PRI JELŠAH	Podsrada 87,6 MHz	Boč 93,7 MHz
internet: http://www.radio-stajerski-val.si	Studio Tel.: 063 821-118	Uprava Tel.: 063 821-744
e-mail: desk@radio-stajerski-val.si	063 821-200	063 821-745
		Fax: 063 821-060

Stajerski val - nova pota in prijatelj več

alpos

Industrija kovinskih izdelkov in opreme, d.d.

**DELNIČARJEM,
POSLOVNIM
PARTNERJEM, TER
OBČANOM IN
OBČANKAM**

**ČESTITAMO
DAN DRŽAVNOSTI**

ZAHVALA

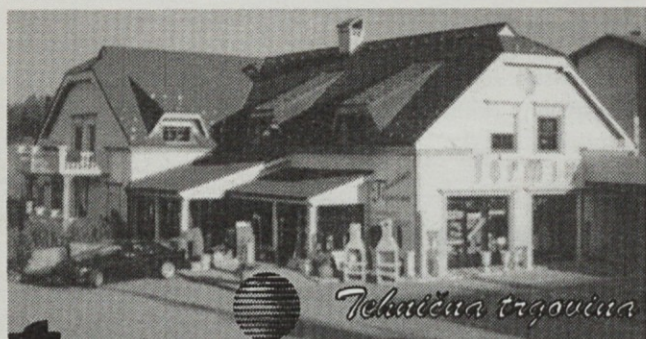
Ob boleči izgubi mame, stare mame in prababice

BELAK LJUDMILE

iz Marija Dobja 33, Dramlje

se zahvaljujemo vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti in ste nam izrazili sožalje. Posebej se zahvaljujemo dr. Svetini in dr. Iliču, sestri Mojci in vsem, ki ste ji pomagali v težkih trenutkih.

Hči Milena z družino.



Termix

Šentjur

Tel.: 063/741-329

TRGOVINA S ŠIROKO PONUDBO:

- * gradbenega materiala
- * instalacij za vodo, ogrevanje in elektriko
- * barv, lakov
- * železnulne
- * bele tehnike, akustike
- * ploščic in sanitarne keramike
- * drobnih gospodinskih aparatov, daril
- * kmetijskega orodja in strojev

delovni čas:

7³⁰ - 18ⁿ,sob.: 7³⁰ - 12ⁿ

original SADOLIN

premaz za les Biotan 1l

tuš kabina

barve za zid (JUPOL) uvoz

WC školjka

84,00 SIT

14.990,00 SIT

1.849,00 SIT

4.490,00 SIT

Prepričajte se o ugodni ponudbi in nizkih cenah!



ZLATARSTVO MILAN GAJŠEK

V TRŽNO-PRODAJNEM CENTRU V ŠENTJURJU

Drofenikova 16, tel.: 063/743-727



* prodaja zlatega nakita

* izdelava nakita po želji stranke z
vgrajenimi dragimi in poldragimi kamni

VELIKA IZBIRA KOMPLETOV ZA BIRMANSKA DARILA!

(graviranje brezplačno)

* krstna in obhajilna darila

* ekspres izdelava poročnih
prstanov

* prodaja ročnih ur in budilk

* prodaja japonskih in kitajskih biserov



TRG. UŽMAH

UNIVERSAL

Planina



791-142

UNIVERSAL

prepričajte se o naši
zanimivi ponudbi

UGODNE CENE



Stopče 31, 3231 Grobelno

tel. & fax. 063/794-030

ZA VSE ŽEJNE

fandobibita orange light 1,5l	99,99 SIT
deit grape 1,5l	100,99 SIT
jabolko sok garden 1l	105,00 SIT
pivo zlatorog club 0,5l	2.600,00 SIT
sirup orange fructal 3l	660,00 SIT
vino prelek ormož 1l	190,00 SIT
toaletni papir carlina 10/1	199,90 SIT

OSVEZUJOČE CENE!

S policijske postaje

Pobeg s kraja nesreče

Prvi pobeg se je zgodil 30. 5. ob 9:15 uri v Gorici pri Slivnici, kjer M.J. iz Gorice pri Slivnici, po trčenju z vozilom K.J. iz okolice Celja, ni počakal na kraju nesreče. Pri nesreči je nastala samo materialna škoda, M.J. pa bo svoje dejanje zagovarjal pri sodniku za prekrške.

Tudi Š.M. iz Šentjurja po trčenju z vozilom C.I. iz Šempetra ni bil voljan dati svojih podatkov in je kar odpeljal. Do trčenja je prišlo v Vrbnem, kjer je C.I. zavirala zaradi kolone vozil pred seboj, Š.M. pa je trčil v zadnji del njenega vozila, ki ga je odbilo v osebno vozilo B.V. iz Celja. Tudi on se bo zagovarjal pred sodnikom za prekrške.

Zalotena vlomilca

Policijska patrulja je vlomilca zasačila 23. 05. 1998 ob enih ponoči na parkirnem prostoru stanovanjskega bloka Ceste Miloša Zidanška 10. S.B. iz okolice Šentjurja in S.M. iz Slovenske Bistrice sta iz več parkiranih avtomobilov vneto "zbirala" avtoradije in zvočnike. Seveda sta tako ostala brez svoje "zbirke", čaka pa ju tudi "sprejem" na sodišču.

Nezgoda pri delu

V cevarni ALPOS Šentjur se je dne 23. 05. 1998 ob 23:00 uri pripetila nezgoda pri delu. 34-letni delavec R.A. se je poškodoval na koncu transportne linije med prelaganjem cevi. Poškodovancu je bila nudena prva pomoč v Bolnici Celje, kjer je ostal na zdravljenju.

Strela zanetila požar

Jutranja nevihta je bila v petek, dne 05. 06. 1998 ob 7:00 uri, vzrok požara na manjšem gospodarskem poslopu, last D.I. iz Lažišč. Povzročila je za okoli 100.000 SIT materialne škode.

B.G.

Dan odprtih vrat PP Šentjur

18. junija 1998 je PP Šentjur že drugič "odprla" svoja vrata. Na parkirnem prostoru pred policijo so razobesili plakate z informacijami o prometni in splošni varnosti v občini Šentjur. Razstavili so različne vrste orožja in vso drugo policijsko opremo ter za ogled postavili tudi policijsko vozilo, intervencijsko vozilo ("marico") in dva policijska motorja, ki sta sicer last PP Celje.

Odziv javnosti je bil že prvokrat precej dober in tudi tokrat je vsa ta policijska oprema pritegnila pozornost ljudi. Najmlajši so se seveda najprej zagnali proti orožju. Tudi mladina ni ostala ravnodušna pred puškami in pištolami različnih velikosti in oblik. Vsekakor pa so ti postavljali gotovo največ vprašanj. Kako, zakaj, v kakšnem primeru, v zvezi s prometno varnostjo ali kriminaliteto. Policisti PP Šentjur so vsakomur potrpežljivo odgovorili in dovolili, da preiskusi kakšno izmed naprav. Tudi starejši občani so se tako preiskusili pri merjenju hitrosti z laserskim merilnikom, mlajši pa so z velikim veseljem vklapljali sireno v policijskem avtomobilu, gotovo ne v veselje okoliških prebivalcev. G. Dejan Muhič iz PP Celje me je celo popeljal na svojem motorju, a

moram priznati, da je za dve osebi tam bolj malo prostora. Nekateri so bili dovolj korajžni, da so si nadelali vso opremo z neprebojnim jopičem, kar ni ravno mačji kašelj, saj je zadeva precej težka. Nihče pa si ni upal približati policijskemu psu, ki je sicer precej mirno ležal v kotu, a mi je bilo zagotovljeno, da ne pusti nikogar v svojo bližino.

Osnovni namen je bil predvsem približati delo policistov širši javnosti in na ta način izraziti željo po boljšem sodelovanju med prebivalci Šentjurske občine in njihovimi možmi postave. Želeli so hkrati tudi odgovoriti na možna vprašanja in osvetliti svoj način delovanja, saj imamo pravzaprav skupen cilj: varno življenje. Odprli so tudi knjigo vtisov, ki vam bo ob takih dnevih vedno na voljo in lahko vanjo zapišete vse zamere in pohvale.

B.G.

Na izletu z banko

V torek smo se navdušeni odpravili na izlet v Kekčevo deželo. Ustavili smo se na Brniku, kjer smo videli letala. Nato smo se odpravili v Kekčevo deželo. Tam smo se srečali s Kekcem, Brinclem in hudobnim Bedancem. Tam smo tudi malicali zelo dobro kislo mleko in črn kruh. Ko smo se vračali, smo v Mc Donaldsu večerjali. Zelo sem se najedel.

Izlet mi je bil zelo všeč, ker sem videl veliko novega. Rad bi še enkrat obiskal to lepo Kekčevo deželo.

Matej Pinter, 2. razred, Prevorje

**OB DNEVU SAMOSTOJNOSTI IN
NEODVISNOSTI REPUBLIKE SLOVENIJE,
OBČANOM IN OBČANKAM OBČINE
ŠENTJUR**

**IZHAJAJOČ IZ VOLJE IZRAŽENE NA
PLEBISCITU O SAMOSTOJNOSTI IN
NEODVISNOSTI RS, JE BIL AKT O
SAMOSTOJNOSTI SPREJET 24. JUNIJA 1991.**

**V LISTINI JE NAVEDENO, DA RS
ZAGOTAVLJA VARSTVO ČLOVEKOVIH PRAVIC
IN TEMELJNIH SVOBOŠČIN VSEM OSEBAM.**

**ŽELIM, DA JE TO VSAKODNEVNO
SPOZNANJE NAŠIH OBČANOV PRI UREJANJU
ZADEV TAKO NA LOKALNI KAKOR DRŽAVNI
RAVNI, NE GLEDE NA NJIHOV SOCIALNI,
POLITIČNI ALI IDEOLOŠKI POLOŽAJ.**



Predsednica SLS
Tatjana Oset

Spomini na Demos

(8. nadaljevanje)

Mirno lahko priznam, da sam nisem imel blagega pojma, kako oblast dejansko funkcionira in da tudi pod milim nebom nisem imel nikogar, ki bi mi dal nujno potrebne inštrukcije. Moji šentjurski soborci iz Demosa očitno niso bili glede tega prav nič na boljšem. Upal sem, da bom določene napotke dobil iz naših strankarskih vrhov iz Ljubljane, toda ti so očitni bili pred enakimi težavami na državni ravni in za občinske težave niso imeli niti sekundice časa. Demos se je v razširjeni sestavi dvakrat ali trikrat sestal v gostilni Bohorč in poskušal kolektivno iskati možne rešitve. Razumljivo, da dalje od načelnih razprav, kjer smo bili še dokaj enotni, nismo prišli. Kaj hitro smo spoznali, da v svojih vrstah nimamo nikogar, ki bi se spoznal na "tehnologijo" občinskega vladanja in tudi nikar, ki bi bil pripravljen iti v ta zahteven uk. Začeli smo razmišljati, kako si pomagati s "starimi" kadri.

Bolj taval kot hodil sem od enega do drugega, se poskušal pogovarjati in neobvezno ponujati funkcije. Ivan Jager se mi je ob previdni ponudbi za predsednika IS le prizanesljivo nasmešnil, zadnji predsednik IS Šešerko je bil sit politike in je že pospravljaval svojo mizo na Občini, ambiciozni Stane Flander, ki je bil v Šentjurju znan po tem, da dolgo ni uspel pridobiti rdeče izkaznice, je imel zase druge načrte. Nekaj časa smo računali na Nonija Kroflla s Planine, ki pa se je končno odločil, da ni pripravljen na tako zahtevno nalogo.

V časovni tiski, ki nas je vse bolj pestila, je v imenu nove opozicije name uspešno propagandno pritiskal Miro Koren, ki nam je obljubljal resne težave, če ne bomo v strukture oblasti vključili tudi njihovih predstavnikov. Hkrati nam je tudi dal vedeti, da imajo pripravljeno svojo ekipo, ki bo takoj vskočila, če bo Demos odpovedal.

Posledica vseh teh težav je bila zbežanost, ki se je nazadnje izšla v nekako szdljevsko vsesplošno koalicijo, ki naj bi zagotavljala dobro delovanje oblast in seveda tudi tako željeni in obljubljeni napredek občine. Namesto v tekmovalnosti med idejami ter razmejitvijo med vladajočo večino in nadzorstveno opozicijo smo pristali v "enotnosti" oblasti, v nekakšnem "segedinarju". Pri vzpostavitvi skupščinske hierarhije je še nakako šlo. Demos si je sklenil zadržati ključne funkcije v skupščini (predsednik skupščine in predsedniki zborov), vsa podpredsedniška mesta pa je kooperativno prepustil opoziciji. Mene so predlagali za predsednika skupščine, Ivana Pevca za predsednika DPZ, ing. Komela za predsednika ZZD in Jurija Malovrha za predsednika ZKS. Jurij Malovrh, kasnejši dolgoletni nosilec občinske oblasti, dvakratni župan in poslanec, se je tu prvič nekoliko resneje izpostavil. Do tega trenutka je bil sicer prisoten, toda ni bil prav nič opazen in je še vedno nihal med zelenimi in krščanskimi demokrati. Odločitev, da Demos čvrsto drži skupščinsko oblast, je temeljila na prepričanju, da je v demokraciji pač vir oblasti neposredno izvoljena skupščina, izvršna veja oblasti pa da ni več tako pomembna. To je bila ena ključnih zmot šentjurskega Demosa.

Kako smo prišli do kandidata za predsednika IS Ladislava Grdine?

Prvi je o njem z veliko lepimi besedami govoril naš nesojeni kandidat Stane Flander, češ, da je Grdina človek za nas, mož stoterih idej in obilico energije. Jaz ga osebno nisem poznal, slišal pa sem, da je nekoč bil dober direktor Alposa, a ga je občinska partijska struktura odžagala. Ta slednji podatek je bil seveda dovolj, da sem začel razmišljati tudi o njem. Ne enem izmed sestankov pri Bohorču sem o tej možnosti tudi previdno spregovoril. Kar več prisotnih, še najbolj pa Jože Voga iz Slivnice, ki je v Demosu veljal za razsodnejšega, je bilo nad njim zelo navdušenih. Dobil sem nalogo, da grem z našo ponudbo k njemu.

Najavil sem se mu po telefonu in prav hitro sva se dogovorila za zmenek. Pri njemu doma sem se tudi prvič srečal z njim. Nekoliko fizično zanemarjen in momljajoči mož, ki pa je deloval izjemno razumno, toda dokaj tečno, ni dajal obetajočega videza. Je pa z zanimanjem poslušal mojo zgodbo in se zanimal za Demosove načrte. Da bo razmislil, je rekel. Čez dva dni naj ga pokličem po telefonu. Ko sem odhajal od njega, sem si želel, da naše ponudbe ne bi sprejel. Nič določenega ni bilo, le antipatičen se mi je zdel. Ko sva se naslednjič slišala, je Demosovo ponudbo gladko sprejel, še preden sem mu uspel nakazati, da mene osebno pravzaprav sploh ne zanima. Le še o nekaterih podrobnostih naj bi se pogovorili v širšem Demosovem krogu.

Tisto, kar ga je še dodatno zanimalo, je bila plača. Funkcijo je bil pripravljen sprejeti, če mu Demos zagotovi enako plačo, kot jo je imel domnevno v Gorenju. Okvirni podaki so kazali, da sploh ne gre za večje razlike in kupčija je bila sklenjena.

Zakaj se je Grdina tako zlahka odločil za našo ponudbo, smo zvedeli mnogo kasneje; v Gorenju je namreč bil v sporu z njemu podobnim Rigelnikom in je bil na odstrelu, takorekoč brez službe.

Ko sem po končanih razgovorih slučajno srečal na ulici Ivana Jagra in mu povedal, kako smo se dogovorili, se je prizanesljivo nasmejal, da bomo že še videli, kaj se pravi imeti opravka s tehno kratom. Njegove pripombe sicer nisem jemal prehudo resno, kljub temu pa sem si jo dobro zapomnil. Trdno sem bil namreč prepričan, da je naša pozicija v občinski skupščini tako čvrsta, da si lahko privoščimo tudi predsednika izvršnega sveta, ki je na volitvah kandidiral na Demosu konkurenčni listi SZDL, a ima dovolj dobre reference. Bil pa je to vsaj zame račun brez krčmarja. Zadeve so se razvile v čisto drugo smer.

Še preden je Grdina bil sploh izvoljen za mandatarja IS, se je že ustoličil na Občini. Prejšnjega predsednika IS Sergeja Šešerka je takorekoč predčasno vrzel iz njegove pisarne. Ta "incident" mi seveda ni bil posebno všeč, toda takrat sem ga jemal bolj kot delovno vnemo kot kaj drugega. Šele mnogo kasneje sem spoznal, da ni šlo za spodrsrlaj, temveč za eno bistvenih značajskih potez novega predsednika IS.

18. maja je bila prva seja nove občinske skupščine. Stara občinska garnitura je vzorno pripravila vse potrebno. Sekretarka skupščine in Izvršnega sveta Slavica Gosar je pripravila scenarij, sejo je svečano pričel dotedanji predsednik skupščine Gorjup, do izvolitve novega vodstva pa jo je vodil najstarejši odbornik Martin Cmok iz Gorice. Vse je šlo kot po maslu. Kandidatne liste so bile dogovorjene in na zahtevo opozicije zaprte.

(se nadaljuje)

Kmetijska zadruga Ponikva 1950 - 1960

(6. nadaljevanje)

Večina mlajših zadrugnih delavcev se je vključevala v prosvetno društvo Oton Župančič. Igrali so številne igre (Plavž, Domen, Lesena peč, Dve nevesti, Pri Hrastovih, Vohunka 907...). Na gostovanju v Loče, Zreče, Šentjur, Dramlje, Šentvid jih je sprva vozil s konjsko vprego Štefan Gajšek, kasneje pa Unimog s prikolico. V kino so se vozili v Šentjur, pozimi s sanmi s konjsko vprego iz Sloma, kasneje pa s Steyerjem in prikolico.

Prvi televizor je imela Marica Rižner in pri njej so vaščani lahko gledali športne in druge prenose. To je menda bilo leta 1956. Kasneje je KZ kupila za zadrugnike kombiniran pohištveni element s TV aparatom, ki je bil nameščen v sejni sobi kulturnega doma.

V prosvetnem društvu je deloval tudi pevski zbor, največkrat kot oktet, ki ga je vodil nekdanji ponkovski organist Janko Koželj. Pevski zbor je kasneje ustanovil učitelj Maks Kovačič.

Leta 1951 je bil postavljen elektrifikacijski odbor, ki ga je vodil Slavko Žličar. Vsa dela pa so zastala, zato je krajevno občinsko vodstvo v odbor deligiralo šolskega upravitelja Avrelija Rojca in poslovodjo Vinka Jagodiča, ki je dobil nalogo, da proda za elektrifikacijo darovani les. V popoldanskih urah leta 1952 je na strehi gostilne Francke Podgoršek zasvetila prva žarnica. Gostilničarka se je razjokala od veselja in zastonj gostila delavce in člane odbora. Sledilo je tridnevno otvoritveno veselje. Šolski upravitelj je izjemoma dovolil, da se je za te namene uporabil eden od razredov v šoli, sedanji stavbi Alposa. Srečali so se povabljeni funkcionarji in izvajalci ter člani elektrifikacijskega odbora iz Šentvida, ki je dovolil napeljavo proti Ponikvi. Za oskrbo gostov je bil zadolžen poslovodja Jagodič, ki je imel največ težav z zabojem z domačim vinom napolnjenih buteljk, ki so ga odnesli Šentvidčani. Problem so bile steklenice in ne vino.

Dve leti kasneje je imel otvoritev elektrike mizar Jakob Pisanec, njemu pa so sledile vasi proti Ostrožnem in Dolgi gori, kjer sta bila zelo aktivna odbornika Martin Podkrajšek in Ivan Žnidar.

Gasilsko društvo

Nekdaj aktivno gasilsko društvo je povsem zamrlo, zato ga je občinsko vodstvo sklenilo obuditi. Predsednik društva je

postal kar predsednik zadrugnega sveta Alojz Senica, za tajnika je bil določen Vinko Jagodič, za poveljnika pa Franc Hrovatič iz Lutnja. Tako oblikovano vodstvo je pričelo takoj urejati opremo v starem lesenem gasilskem domu (sedaj Vrbovškova garaža). Pokvarjena Rosenbauerica (uničena med poplavo v Celju) in nevozni poltovorni Ford, ki smo ga šele po intervenciji okrajnega gasilskega inšpektorja uspeli registrirati, ker je bil narejen doma in ni imel nobenih dokumentov, so bili vsa oprema. Avto je vzel v najem mizar Jakob Pisanec, ki ga je s pomočjo sina Jakoba popravil in po težkih mukah tudi registriral. Na njem so potem delali šoferske izpite nekateri zadrugni funkcionarji. Izpitna komisija ni bila prav zahtevna in je izpite opravila kar na Ponikvi. Avto je kasneje v celoti prevzel Jakob Pisanec, saj ga gasilci zaradi nenehnih popravil niso mogli vzdrževati. Od občinske gasilske zveze so nato dobili motorno brizgalno Savica, montirali pa so tudi sireno. Gasilskega doma niso nikoli zgradili, saj so nenehne zbiralne akcije izzivale nejevoljo občanov. Predsednik in tajnik sta sicer zanj vneto iskala primerno lokacijo, a so ju pri tem nekateri vplivni krajanje uspešno ovirali, končno pa je tudi že prej zbran gradbeni material izginil bogvekam. Kljub temu so bili gasilci uspešni, zlasti se je uveljavila pionirska desetina, Martin Korže pa si je celo prislužil enotedensko izobraževanje in rekreacijo na morju.

Pešpot do železniške postaje

Od Žličarja do železniške postaje je vodilo najmanj deset različnim vremenskim prilikam prilagojenih pešpoti. Sklenjeno je bilo, da jo uredijo z udarniškim delom, ki ga je vodil poslovodja iz Hotunja. Prvo nedeljo je delalo 60 prostovoljcev, ki so skopali vso traso in pričeli polagati kamenje. Pa je prišel eden od vplivnih vaščanov in naredil razdor. Večina je delo zapustila in se tudi na kasnejše akcije ni vrnila. Delo so dokončali posetvo Slom, plačana ekipa iz Zg. Selca in pa poslovodja in šolski upravitelj, ki sta kar nekaj nedelj sama gramozirala pot.

Zdravstvena ambulanta

Za zdravstveno ambulanto so izbrali izpraznjeno stanovanje v kulturnem domu nad prostori sedanje KS. Za prenovo je bil določen poslovodja na Ponikvi Vinko

Jagodič. V dogovoru z dr. Moserjem je nabavil gradbeni material in čez prvomajske praznike pridno stregel mojstru Vrečku iz Uniš. Na svečani otvoritvi prostorov so razstavili maketo jeter alkoholika, ki pa kljub zanimanju ni zmanjšala števila ljubiteljev žlahtne kapljice. Ob priliki državnega praznika je simbolični šopek za zasluge pri izgradnji ambulate dobil lastnik ideje o ambulanti na Ponikvi, prizadevni poslovodja pa se je moral zadovoljiti z nekoliko političnim opravičilom.

Zadrugniki in volitve

Zadrugni delavci so bili praviloma tudi člani volilnih odborov za različne volitve. Eden od njih se takole spominja volilnih dogodivščin: nekoč je bil poslan na volišče v Slatino, kjer je bila volilna udeležba praviloma slaba. Skupaj z upravnikom Sloma Podbregarjem, njegovim psom Borijem in okrajnim agitatorjem so z večernimi obiski na domovih skušali povečati udeležbo. Pri eni od obiskanih hiš je stopil na prag moški z dolgim nožem in kosom kruha v roki, kar je okrajnega agitatorja tako prevzelo, da je pri priči pobegnil. Zadrugni delavec je sicer tega volivca pregovoril, toda ko se je vrnil na Ponikvo, ga je tam v Pintarjevi gostilni že čakala ekipa delavcev državne varnosti. Komaj jih je pregovoril, da ni šlo za napad. Drugače je bilo pri Šucu na Okrogu. Tam so nekoč imeli zelo strogega predsednika volivne komisije sodnika Vrstoška. Ker ta tudi pijače ni dovolil, je gospodar Jurij Zdolšek je v stenski omarici zelo uspešno s Titovo sliko zamaskiral samopostrežni štefan vina.

Pri Vrečku Martinu v Lutnju volitve niso in niso prav stekle. Ko je komisija tik pred zaključkom pred voliščem našla najbolj problematičnega volivca in ga je pripravila, da je volil, je to bil razlog za veselico. Zaigral je muzikant Alojz Gajšek, domači so postregli s pijačo in jedačo, zaplesali so tudi člani volivnih odborov, ki so pozabili na svojo nalogo in so šele okrog polnoči prinesli rezultate na Ponikvo. Zaslužili so si obilico nepohvalnih besed s strani krajevnih in občinskih avtoritet, da o okrajnem delegatu sploh ne govorimo.

KONEC

SRI LANKA - SREČNA DEŽELA

(4. nadaljevanje)

V Dambulli, le dobrih 10 kilometrov od Sigirije, smo obiskali znamenit budistični tempelj iz 1. stoletja pred našim štetjem. Mimo nešteti beračev, tu so prevladovali pohabljeni vseh vrst, smo se prebili na skalnati hrib, kjer je v višini morda 100 metrov vklesanih v živo skalo pet velikih dvoran. Pred vhodom smo se seveda morali sezuti, naša obuvala je za 20 rupij prevzela v varstvo "službena ekipa beračev", tisti v kratkih hlačah ali krilih smo se morali zaviti tudi v saronge. Prva votlina je bila posvečena hinduističnemu božanstvu Šivi, druge štiri pa Budi. 180 kipov Bude v različnih mističnih pozah, največji kipi so sklesani iz žive skale, se je ohranilo dve tisočletji skorajda nepoškodovanih. Tudi freske, na katerih je prav tako upodobljen Buda v več tisoč podobah, so neverjetno dobro ohranjene. Tempelj je za budiste zelo svet kraj in zanj velja, da tako verniki kot turisti nikoli ne smejo obrniti hrbta Budi. Pred kratkim se je v templju zgodil hud incident, ko se je nemška turistka dala fotografirati v Budinem naročju. Tri tedne so trajali obredi očiščevanja kipa Bude, umivali so ga celo z mlekom vodne bivolice, od takrat pa je v templju tudi prepovedano fotografiranje. Kako so "očistili" domiselno turistko, ni znano.

Mesto Dambulla se po svoji zanikrnosti v ničemer ne razlikuje od večine njihovih mest. Gneča na cestah, kupi smeti, nobene kanalizacije in pa množica prodajalnih vseh vrst. Le coca cole takorekoč ni mogoče zgrešiti. Takoj za več ali manj razdrapanimi hišami se pričenjajo riževa polja, bujni tropski gozd in prav rajska narava. Kokosova drevesa, palme, banane, živo zelena pokrajina in voda. Povsod veliko vode! Zemljevid Sri Lanke je gosto posejan z modrimi lisami, ki predstavljajo jezera. Gre za same umetne akumulacije, nekatere od njih pa so stare tudi že dva tisoč let. Vsak od vladarjev, ki je dal kaj nase, jih je dal graditi.

Na poti proti Kandyju, so nas zapeljali tudi v vrt dišav. Zelo spretni "zeliščni doktor", ki s svojimi dišavnimi izdelki zdravi "vse živo", nam je demonstriral svojo umetnost in nam mimogrede prodal za najmanj 1500 dolarjev svojih proizvodov. Pod njegovo propagando so se nam zdeli skoraj čudotvorni - sedaj pa se valjajo doma več ali manj neporabljeni. Njegovi pomagači so nas naučili uporabljati curry, čili in druge šrilanške začimbe. Praviloma gre za hudo pekoče zadeve, ki niso posebno prijazne občutljivemu evropskemu želodcu. S curryjem, ki so ga skuhal za nas, so nam tudi postregli. Čeprav nam je vodič zabičal, da v Sri Lanki vsaka pijača ali hrana, ki ne pride naravnost iz hotela, pomeni zagotovo tudi drisko, smo njihovo pekočo stvaritev poskusili - in preživeli. V čiliju menda še bakterije pocrkajo.

Da "Srečna dežela", kljub vsepovsod ljubeznivim in nasmejanim obrazom, le ni čisto srečna, smo spoznali v naslednjem mestu, skozi katerega nas je peljala pot. Metale, sicer čisto običajno mesto, ki bi moralo vrveti od uličnega živčava, je bilo kot izumrlo. Trgovinice zaprte, povsod vojaki. Lasly je tako mimogrede, kot da gre za čisto običajno zadevo, povedal, da je popoldne prišlo v mesto do spopada s Tamilci, več ljudi je bilo mrtvih, nekaj pa jih je končalo v bolnici.

Da, Tamilci, ti so za Sri Lanko velika nesreča. Že dvajset let traja spopad dveh kultur, dveh verstev, južne budistične in severne

hinduistične, gre za nadaljevanje zgodovinskega prodiranja severnih zavojevalcev proti jugu. Prava Bosna in prava vojna! Sri Lanka, ki ji turizem pomeni rešitev iz nerazvitosti, te vojne pred svetom ne priznava, toda podatki, ki sem jih slišal, pričajo o pravi moriji: 100 000 vojakov na frontni črti, okrog 60 000 padlih! Ne, to niso posamezni spopadi s tako imenovanimi tamilskimi tigri, to je vojna, ki ji ni videti kraja. Tamilci, ki jih je vsega okrog 1,5 milijona, držijo severni del otoka in so očitno bolj učinkoviti od večinskega singalskega prebivalstva, ki pa se kot vladajoče ljudstvo počuti več vredno. Prebujajoči nacionalizem je rodil nasilje, zapostavljanje in etnično čiščenje... Tamilci skušajo sesuti šrilanski turizem. Eksplozija podtaknjene bombe v enem izmed elitnih hotelov v Colombu je lani oktobra v trenutku zreducirala reko turističnih dolarjev. Še ena takšna akcija in turistov ne bo več. Nešteta strojnična gnezda okrog Colomba, cestne zapore,



Dambulla - v skalo uklesan tempelj

kontrole, z žičnimi ograjami in stražami zavarovani hoteli - pravzaprav je vse to zelo grozno. Toda človek se tako hitro navadi tudi na grozne stvari in ga le - te prav kmalu sploh več ne motijo. Vsaj jaz sem jih prav kmalu dojemal bolj kot folkloro kot resnično nevarnost. "Skrbimo za vašo varnost", pravijo. Očitno pa vsi ti številni ukrepi niso dovolj. Le dobre tri tedne po naši vrnitvi smo v delu lahko prečitali, da so "tamilski tigri" uspeli pripeljati kamion-bombo v najbolj varovan šrilanški tempelj Budinega zoba v Kandyju, ki smo ga obiskali tudi mi, kjer so povzročili veliko razdejanje, 9 ljudi pa je umrlo.

Kandy, zadnja prestolnica singalskega kraljestva ima okrog 120.000 prebivalcev in je drugo največje in prvo najlepše šrilanško mesto. Name ni napravil posebnega vtisa. Kraljevo palačo smo videli le od daleč, tempelj Budinega zoba, ki je gotovo največja znamenitost nekdanje prestolnice, pa tako na hitro, da bi težko rekel kaj drugega, kot da me je impresioniral. Ob vhodu so nas vse temeljito pregledali, skoraj tako kot na letališčih, nato so nas bose, zavite v saronge, ob oglušujočih zvokih bobnov spustili skupaj z množico pravovernih budistov skozi skrivnostne tempeljske dvorane, mimo cele vrste Budinih kipov. Mislim, da smo se zaman trudili dojeti in doživeti vznesenost, ki smo ji bili priča. Budin zob, ki naj bi ga prinesli v Sri Lanko v 3. stoletju pr.n.š, je skrbno varovana relikvija in sploh predstavlja osrednji predmet tako templja v Kandyju kot vsega šrilanškega budizma.

(se nadaljuje)

ŠKK: najprej basket, potem pir!

Kot tajnika v našem klubu me je spet doletela čast, da nakracam nekaj o minuli sezoni, ki se je končala že davnega aprila 1998. Saj vem, da je od takrat po Voglajni preteklo že mnogo vode, a kaj, ko sem bil vse do zdaj prelen, da bi napisal ta članek.

Kot najbrž že veste, smo še četrto leto zapored prebili v t.i. šmarski ligi. Po lanskem drugem mestu nas je letos doletela težka naloga: obraniti ga ali pa ga še izboljšati. Ja, seveda, mačji kašelj, nič lažjega kot to. Ekipa je kondicijsko (spet) nazadovala, saj so bile lanske priprave na obali ocenjene kot manj uspešne, kadrovske pa smo ostali na ravni prejšnjih let. Le dva igralca smo uspeli prepričati, da sta hodila na tekme bolj redno - to sta bila Sabi in Džan. Sabi sicer bolj pogojno, saj nam ga je sredi sezone vzela vojska.

Sezona je polna vzponov in padcev. Glede na sposobnosti



igralcev (saj res, Kovi se je pred sezono odločil postati naš trener in zato ni več opravljal igralske funkcije) in še posebej ekipe smo lahko realno pričakovali četrto mesto in s tem končnico lige. Višje si nismo upali meriti, saj smo kar kronično neuigrani, kondicijsko pa je bila večina ekipe skoraj na psu. Pa nas to niti malo ni motilo, saj je naš prvobitni cilj igranje košarke in ob tem tudi medsebojno druženje. Vedno smo namreč spoštovali, v celjskem področju tako cenjeno športno formulo, ki se ji strokovno reče »najprej-basket-potem-pir«.

Kljub temu nam ni povsem vseeno, kakšne rezultate dosegamo. Če bi kar naprej izgubljali, bi bilo igranje nič kaj zabavno. Sezono smo tako začeli po pričakovanjih: slabše smo premagovali, z boljšimi pa izgubljali. Vse je teklo po načrtih, dokler nismo v zadnjem krogu prvega dela gostili štorov iz Sevnice. Če so oni bili štori, kaj smo potem šele mi, saj so nas premagali! In to navzlic dejstvu, da so imeli do takrat v sedmih tekmah samo dve zmagi. S tem porazom smo padli globoko, saj so Kozjani doma brez boja premagali Rogaško Slatino. Ta je pred sezono ciljala na prvo mesto, a je tudi na našo žalost pozabila priti v Kozje. Kozjani so tako prvi del končali na četrtem, mi pa na petem mestu. V naslednjem krogu smo jih gostili doma in zmaga je bila nujnost, če smo želeli ostati v boju za četrto mesto. Pritisk je bil tako velik, da se je še Kovi odločil obuti copate in pomagati ekipi na igrišču.

Izzivu smo bili kos in Kozje suvereno premagali z devetnajstimi točkami razlike ter si praktično željeno četrto mesto že zagotovili.

Do konca sezone smo svoj načrt uresničili, zraven pa še prekrizali načrte zelo suverenim Poljčanam, ki smo jih na domačem igrišču premagali kar za 13 točk (v gosteh smo izgubili za 27!). Na žalost pa je ostal neporavnan račun s "sevniškimi štori". Res da nas je šlo v Sevnico samo sedem, a bi gostitelje kljub temu morali premagati, saj je bil eden izmed sedmih tudi Seljo. Scenarij pa enak kot doma - prvi polčas smo dobili, nato pa krepko izgubili drugega. Pa drugo leto, bi se reklo temu. Po rednem delu smo tako zasedli četrto mesto in se uvrstili v končnico. Naš cilj je bil torej izpolnjen.

V polfinalu končnice smo se pomerili s Šmarjem na dve zmagi. Prvo tekmo smo izgubili v gosteh, ko pravzaprav nikomur ni šlo nič od rok. Kazalo je na visok poraz, a smo ga ob koncu le omilili na znosnih 6 točk. V drugi tekmi smo vseskozi vodili, ob koncu pa se je razigral Jordan šmarske lige (Rok Strašek, kdo pa drug), ki si je pred tem celo zvil gleženj (!), in nas praktično sam premagal. Je pa res, da smo zaključek tekme odigrali neznansko slabo, saj smo dve minuti pred koncem vodili še za 6 točk. Tragični junak tekme je bil Seljo, ki je vso tekmo igral zelo dobro, na koncu pa naredil dve ključni napaki. Ku čejš, bu drougič bouljš.

Pri igralcih smo bili deležni več razočaranj, kot pozitivnih presenečenj. Najsvetlejša točka je bil letos zagotovo Vuco, ki je končno zaigral tako, kot zna. Bil je naš najboljši strelec s povprečno 13,6 točke na tekmo, najboljši podajalec z 2,5 podaje na tekmo in najboljši izvajalec prostih metov s 74,1% uspešnostjo. Hkrati je še ukradel največ žog - 26 ali 1,7 na tekmo. Še najboljši v ostalih prvinah: trojke je najbolje metal Dacho (37%), najbolj natančen pri metu iz igre je bil zopet Vuco (56%), skakal je ponovno največ Kovi (7,8 skoka na tekmo), najbolj radodarni banana-man je bil Sandi (1,1 blokada na tekmo), roke so bile najbolj spolzke pri Medotu (3,2 izgubljene žoge na tekmo), največji grobijan pa je že tradicionalno ostal Džan, letos sicer s samo 3,3 osebne napake na tekmo (lani kar 4!).

Največje razočaranje sezone je prav gotovo krivoroki Makadu. Letos je trojke metal le 13,9%, kar je daleč pod njegovimi zmoglostmi. Tudi sicer je zelo slabo metal iz igre (pod 30%). Ko sem že pri razočaranjih, pa ne smem pozabiti na Dachota. Lani je bil nosilec igre in je tudi odločil nekaj tekem, letos pa je zblestel samo nekajkrat, večinoma pa se je predstavil v zelo blede luči, saj se ga na igrišču ni niti opazilo. Enake kritike pa veljajo za igralce s klopi, ki tudi letos nismo pokazali nič kaj posebnega. Manjka nam treninga, zato nam je prvi in najpomembnejši cilj pred naslednjo sezono dobiti termin v telovadnici tudi za treninge.

To bi bilo na kratko o minuli sezoni, ki jo je ŠKK zopet prebil v šmarski ligi. Naši cilji ostajajo v prihodnosti nespremenjeni, čeprav jih bo čedalje težje uresničevati. S tem stavkom tudi uradno zaključujem letošnjo sezono, ki je bila za nas kar uspešna. Na koncu bi se rad zahvalil gospodu Gajšku, ravnatelju OŠ Hruševac, ki nam velikodušno pošoja telovadnico za tekme, in Športni zvezi Šentjur, brez katere bi bil naš klub najbrž že zgodovina. Upamo, da bomo tudi v prihodnosti uspešno sodelovali.

Samo Gazvoda

SOKOLI ! SOKOLI ! SOKOLI ! SOKOLI!

Če ste se morda meseca maja ob petkih in sobotah zvečer sprehajali po Šentjurju, ste lahko slišali v Športnem parku vzklike, ki se pojavljajo v naslovu. Na tribuni ob malonogometnem igrišču se je zbiralo kakšnih trideset fantov, pa tudi deklet, ki so se drli na čast mladih nogometašev - Sokolov, ki nastopajo v 2. šentjurski malonogometni ligi. Sokoli so z igranjem začeli letos spomladi, sicer pa vsi že dolga leta trenirajo veliki nogomet pri NK Šentjur, kjer se jim je pred kratkim tudi uspelo uvrstiti v 2. ligo. Moštvo trenutno zaseda prvo mesto v 2. ligi, sestavljajo pa ga: **Miran Lipovšek, Andrej Jazbec, Aljaž Plavsteiner, Damjan Vajdič, Tomaž Salobir, Slavči Novak in Sandi Vareško.** Dosedaj so Sokoli izgubili le eno tekmo, navijači pa so tedaj s sočnimi »jugo izrazi«,

obdelali menda pristranskega sodnika. To jim ne gre ravno šteti v čast, a kot pravijo



Sokoli, za dobro igro potrebujejo glasne navijače. Na zadnjih dveh tekmah ni več

organiziranega navijanja, ker vodstvo tekmovanja določa tekme ob neugodnih terminih (nedelja dopoldne). Mladi nogometaši so povedali, da so se na začetku želeli uvrstiti med pet najboljših drugoligašev, sedaj pa so cilji v smeri prve lige. Najboljši strelec je vodja ekipe **Aljaž Plavsteiner - Zenfi**, sicer pa so vsi člani letos v začetku maja postali državni malonogometni prvaki v konkurenci do 18 let.

Zahvaljujejo se vsem, ki hodijo na njihove tekme, še posebej pa g. **Aloju Jazbecu**, ki jim je priskrbel drese. Iščejo tudi sponzorja, še enkrat pa vabijo vse ljubitelje nogometa, da jih pridejo glasno vzpodbujati.

L. H.

Postaviti NK Šentjur na trdne temelje

Nogometaši Šentjurja so v nedeljo, 7. junija, končali z letošnjo sezono. Tekmovanje v 2. SNL so z 31 točkami zaključili na končnem 12. mestu, kar je manj od pričakovanj in napovedi. Lahko rečemo, da so tri četrtine sezone odigrali dokaj solidno, rezultati v zadnjih sedmih tekmah pa so bili katastrofalni. Vse skupaj je privedlo do tega, da je UO kluba v petek, 5. junija, sprejel odstop športnega direktorja **Staneta Emeršiča** in sklenil, da z dosedanjim trenerjem **Jankom Benčino** ne podaljšajo pogodbe. Predsednik kluba **Rado Marot** je o tej odločitvi UO povedal: *»Nezadovoljni smo bili s cilji strokovnega štaba in pa seveda z izredno slabimi rezultati v zadnjem obdobju. Tako so se odnosi močno zaostri in zaradi neskladja v ciljih ter pogledih z upravo kluba je odstopil športni direktor Emeršič, s trenerjem Benčino pa smo se razšli sporazumno.«*

Do tu vse lepo in prav. Vendar je bilo moč v Šentjurju slišati obtožbe na račun Emeršiča, češ, da naj bi ta skupaj s trenerjem Benčino prodal tekmo z Jadranom (2 : 2). Žerjavico je razvnel še članek v Novem tedniku, kjer tudi Emeršič govori o teh očitkih, hkrati pa skupaj z Benčino kritizirata delo kluba. Posebej sta na udaru bivša predsednika **Romih in Grdina**, ki naj bi delala neprofesionalno. Marot pravi, da so očitki o prodaji omenjene tekme brezpredmetni in da so skušali Emeršiča pregovoriti, da bi s klubom ostal do konca sezone. A mu je bilo očitno vsega dovolj in je zapustil klub, v katerem je deloval kar nekaj let.

V NK Šentjur niso stali križem rok in so po odstavitvi Benčine že imeli pripravljenega novega - starega trenerja **Draga Grbavca**, ki je ekipo vodil že na zadnji prvenstveni tekmi v Šmartnem in doživel poraz 2 : 0. Grbavac je že bil na

krmilu Šentjurja v prvi drugoligaški sezoni pred dvema letoma in takrat dosegel lepe rezultate, čeprav mu gledalci niso bili naklonjeni. (Komu sploh so?) Sedaj je podpisal enoletno pogodbo, bo pa tudi koordinator vseh mlajših selekcij, ki so v minuli sezoni dosegle zares lepe rezultate. Tako kadeti, kot tudi mladinci so se uspeli uvrstiti v 2. ligo in vsaj na tem področju je klub v minuli sezoni napravil korak naprej.

Sicer pa bodo člani s pripravami za novo sezono začeli 6. julija, čeprav še sploh ni jasno, kdo bo v dresu Šentjurja pritekel na igrišče 16. avgusta, ko se začne novo prvenstvo. Rado Marot je o nadaljnji politiki kluba povedal: *»Prejšnja vodstva so igralcem ponujala gradove v oblakih in zato se je klub znašel v tako velikih dolgovih in na robu propada. Za vnaprej smo zastavili popolnoma drugačno politiko. Pogovorili se bomo z vsemi igralci in jim ponudili naše pogoje, ki bodo nižji od njihovih sedanjih. Ne bomo živeli v lažnih utvarah in obljubljali nemogoče. Pri nas bodo igrali tisti, ki bodo sprejeli naše pogoje in bodo pripravljeni trdo delati. Cilj pa je sanirati klub in z mladimi in igre željnimi nogometaši napraviti zdravo sredino. Alpos prispeva v klubski proračun nič več in nič manj kot 1,5 milijona tolarjev. O kakšnem generalnem sponzorstvu ni nobenega govora, saj ob nogometu vlagamo še v druge športe in kulturo, za razporeditev sredstev pa odločajo lastniki podjetja.«*

Verjetno dosedaj najtežja sezona šentjurskega nogometa se je zaključila. Če bo novo vodstvo zares izpolnilo cilje in trezne napovedi, potem se nam za nogomet v Šentjurju ni bati.

L. H.

KOŠARKA

Šentjurčanke so se vrnile

Kot smo že poročali, bodo kadetinke ŽKK Pletivat jeseni igrale kvalifikacije za vstop v prvo slovensko ligo z ekipo Postojne. Novica je sedaj tudi uradno potrjena s strani KZS, igralka pa v ta namen trdo trenirajo. Nepričakovano pa so se v klub vrnile košarkarice, ki so nekoč že igrale za Šentjur, potem pa odšle v Celje. Celjski klub v zadnjem času izredno slabo skrbi za igralka nižjih kategorij in tako so se **Tanja Mihevc, Petra Šafran, Lea Komerički in Polona Šumej** odločile, da bodo ponovno trenirale v Šentjurju. V ŽKK Pletivat so jih seveda sprejeli odprti rok, predsednik kluba **Zvone Leskovšek** pa je ob tem dejal: »Zelo smo veseli, da so se k nam vrnile domače igralka in tako bomo lahko za novo sezono sestavili tudi mladinsko ekipo. Sicer imajo dekleta še pogodbe s Celjem, vendar mislim, da se nam bo uspelo sporazumno dogovoriti in tako bomo imeli tudi odlično moštvo v

državni mladinski ligi. Če štirim povratnicam priključim še **Martino Strniša, Emo Kovačič in še katero od nadarjenih kadetinj**, potem bomo že v prihodnji sezoni naredili velik korak naprej. Ob Pletivatu in Alposu smo k sponzorstvu pritegnili tudi **Hrib Dobje**, s pomočjo agencije **Trg pa bomo skušali klub tudi bolje tržiti. Mislim, da bomo v roku dveh let začeli igrati tudi s člansko ekipo, v katero bi vključili še Šentjurčanke, ki že sedaj zelo uspešno nastopajo v drugih ekipah prve lige.**«

Košarkarice so odigrale nekaj prijateljskih tekem, trenirale pa bodo do konca junija. Potem bo sledil enomesečni odmor, 7. avgusta pa se bodo odpravile na desetdnevne priprave na hrvaško morje. V klubu bodo skušali najti boljše termine za tekme, ki bi jih radi igrali v Hruševcu, saj v novi sezoni računajo tudi na boljši obisk in podporo gledalcev.

L. H.

ŠAHOVSKE NOVICE

Prepričljiva zmaga Jazbinška Gazvoda osmi med veterani

Pod pokroviteljstvom Edija Kolarja so šahisti ŠD LIPA Šentjur odigrali tradicionalni letni "piknik turnir". Med 11 šahisti je z veliko prednostjo treh točk zmagal Jazbinšek. Skupno je nabral 10 točk. Drugi je bil Gazvoda s 7 točkami. Streicher, Plahuta in Pišek so jih zbrali po 6, Diaci in Drobne 5 itd. Turnir je štel tudi za letno prvenstvo, tako Jazbinšek zdaj vodi tudi v konkurenci za letnega hitropoteznega prvaka (29.5). Gazvoda ima 27.5 točk, Plahuta 25, Biščan 21, Pišek 18.5, Diaci 15, Drobne 13, Streicher 19.5 itd.

Uspehi mladih v Komendi

ŠD Komenda je organiziralo turnir mladih v kar petih skupinah s številno udeležbo iz vse Slovenije. Igrali so aktivni šah (2x30min). Spet so se odrezali naši tekmovalci(-lke). V najmočnejši skupini fantov je bil Jernej Simon tretji, Četina Klemen četrti in Srdič Grega peti. Srdič Urška je bila pri dekletih tretja. Čestitamo!

Gazvoda Franc je na republiškem prvenstvu veteranov v aktivnem šahu (2x20min) zasedel med 60 tekmovalci odlično 8 mesto. Po 6. kolu, v katerem je premagal favorita in poznejšega zmagovalca Klemenčiča, je celo vodil s 5.5 točkami, a je zatem popustil. Dobro je igral tudi A. Potočnik, ki je zasedel 36. mesto.

Uspeh Gazvode in Plahute v Žalcu

Na majskem turnirju v aktivnem šahu v Žalcu se je zbrala večina najboljših šahistov iz regije. Gazvoda je na koncu osvojil 2. mesto, Plahuta pa si je delil 4. mesto.

Zmagoslavje mladih v Žalcu

Najboljši mladi šahisti celjske regije so odigrali pasivni turnir v Žalcu. Med 10 udeleženci sta bila najboljša Četina in Srdič U. s 6.5 točke, sicer člana ŠD LIPA Šentjur.

F. G.

Uvodni teniški turnir sezone

Tenisači so se odločili, da je že čas, da se prvič letos preizkusijo, koliko še veljajo. V soboto, 6. junija, so organizirali turnir, ki sta se ga udeležili 2 ženski in 28 moških dvojic. Med ženskami smo zaradi slabe udeležbe videli le en dvoboj: **Živa Voga in Teja Gosar** sta premagali **Faniko Urbajs in Majdo Šporn**. Popolnoma drugače pa je bilo v moški konkurenci, kjer je bilo nekaj zanimivih in kakovostnih srečanj. V finalu sta **Aleš Šporn in Tomaž Oset** ugnala **Janka Esiha in Tadeja Kincla**. Tretja je bila dvojica **Majcen / Kvas**.

V teniškem klubu so pred kratkim izvedli občni zbor, kjer so potrdili mandat dosedanjemu vodstvu. Dobili so novega oskrbnika igrišč, to je **Karli Majcen**. Večjih načrtov nimajo, začenjajo pa s tekmovanjem po sistemu piramide, ki naj bi trajalo celo sezono, oziroma dokler si bodo člani kluba upali izzivati najboljše šentjurske tenisače.

L. H.

Novinca tudi Rovšnik in Jovanovič

Košarkarji Kemoplasta so se zadnjič v sezoni 1997/98 zbrali minuli petek, ko so imeli zaključek na Lovski koči. Po koncu tekmovalni sredi marca so vseskozi pod vodstvom trenerjev **Igorja Pučka** in **Toma Goloba** trenirali in se pripravljali na novo sezono. Konec maja so pred centrom Interspar odigrali prijateljsko tekmo z mlado ekipo ljubljanske Olimpije in zmagali z rezultatom 80 : 65. Šentjurčani so igrali kar dobro, zanje pa sta nastopila nekdanji zvezdnik **Husein Kahvedžić** in pa okrepitev **Mihajlo Vukić**. Vukić je sicer pokazal nekaj svojega bogatega znanja, je pa očitno, da še šepa v telesni pripravljenosti.

Kot smo že poročali, sta klub zapustila **Madžarac** in **Gostenčnik** (posojen bo Ježici ali Jančam), ostali igralci pa ostajajo v Kemoplastu. Pogodbo je podpisal nadarjeni 17 - letni Celjan **Peter Jovanovič**, medtem ko **Robi Ribežl** zaradi visoke odškodnine bržkone ostaja v Celju. Dokončno pa se je razpletel položaj okrog **Davida Čopa**, ki bo na željo pivovarjev spet igral v

Laškem. Šentjurčani bi tako spet ostali brez organizatorja igre, a je uprava kluba s Polzele pripeljala **Vinka Rovšnika**, ki bi moral biti po predispozicijah in izkušnjah še boljši od Čopa. Rovšnik je star 23 let in visok 191 cm. Celo kariero je nekdanji slovenski mladinski reprezentant preživel na rodni Polzeli, zaradi velike konkurence pa je sprejel izziv in prišel v Šentjur.

KK Kemoplast je zaenkrat pridobil tri nove košarkarje, za nadaljnje poteze pa smo povprašali predsednika kluba Petra Lapornika: »Zaenkrat smo uspeli moštvo okrepiti po načrtih. Vsi novinci so mladi igralci in računamo, da se bodo v Šentjurju dobro izkazali. Okrog prihoda še kakšnega igralca bo več znanega ob avgustovskem prestopnem roku. Cilji moštva še niso dokončno postavljeni, saj moramo videti, kako so se okrepile druge ekipe. želimo si uvrstitev med prve štiri ekipe. S pripravami bomo pričeli 1. avgusta, 8. avgusta pa bomo tudi odšli na priprave.«

L. H.

JANKO BENČINA: »Razočaran sem nad odnos vodstva NK Šentjur«

Po dveh letih dela v NK Šentjur je klub zapustil trener **Janko Benčina**. Okrog njegove odstavitve in odstopa športnega direktorja **Staneta Emeršiča** so po Šentjurju začele krožiti razne zgodbe. Zato smo se odločili, da zastavimo že nekdanjemu trenerju nekaj vprašanj.

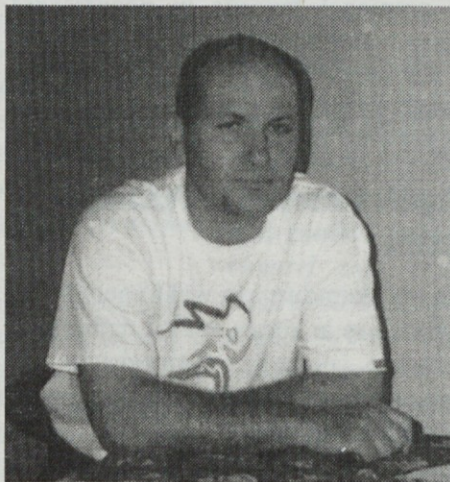
Kako bi ocenili zadnjo sezono ?

»Z organizacijskega vidika je bila katastrofalna. Ko je klubu predsedoval **Vlado Grdina** smo tonili vse niže in niže. Denarja ni bilo, predsednik pa je kar naprej ustno odstopal. Ni pa zbral toliko časti, da bi prišel pred igralce in razložil situacijo. Kljub vsemu smo jeseni dosegali kar solidne rezultate. Ko je klub prevzel **Rado Marot**, so se stvari izboljšale, toda zapustilo nas je nekaj igralcev in obstanek v ligi je bil ogrožen.«

Kaj mislite o vaši odstavitvi ?

»Moram reči, da je dokaj čudna, saj se mi je iztekala pogodba. Določeni ljudje iz UO so hoteli z mojo odstavitvijo postati heroji in se sedaj hvalijo, kaj so naredili za klub. To so predvsem tisti, ki jih kar nekaj časa ni bilo blizu, sedaj pa so izkoristili priložnost za promocijo. Žal mi je g. Marota, ki se je edini poslovil na dostojanstven način. Stane

Emeršič je bil v klubu 5 let. Živel je za šentjurski nogomet in vedno bil na razpolago, tudi v najhujši krizi, ko so se odgovorni skrivali in jih ni bilo na spregled. Človek pa si ni ob slovesu zaslužil niti najmanjše pozornosti, ali



vsaj besede zahvale. Sicer pa je nogometna klima v Šentjurju neugodna. Nekateri domači igralci in njihovi starši mislijo, da bodo lahko kar brez truda igrali v 2. ligi, tako pa seveda ne gre.

Kaj bi dejali na očitke, da je bila tekma z Jadranom prodana ?

»To je čista laž, ki jo vneto lansirata **Grdina** in **Romih**. Trdita, da imata zato celo priče, vse skupaj pa že meji na mejo dobrega okusa. Očitno želita omajati Emeršičev in moj ugled. Za njiju imam tudi občutek, da bi najraje videla, da bi klub propadel, sama pa bi pobrala ostanke. Tekma z Jadranom se je pač končala, kakor se je. Neodločen rezultat nam je prinesel zanesljiv obstanek in ni bilo razloga, da bi brezglavo šli v boj za zmago. Obtožbe o prodaji so prav smešne in brezpredmetne.

Kako pa gledate na prihodnost NK Šentjur ?

»Dolgovi do igralcev so zelo veliki in ne vem, kako se bo vodstvu kluba uspelo dogovoriti. G. Marotu želim veliko uspeha pri vodenju kluba, toda s takšnim UO bo težko dosegel veliko. Bojim se, da bo klub v novi sezoni med glavnimi kandidati za izpad. V Šentjurju je prisotne veliko nevoščljivosti in v takšnem okolju je težko umirjeno delati. V klubu je kar nekaj obetavnih igralcev, kjer bi posebej rad izpostavil slovenskega reprezentanta do 18 let **Uroša Gorenaka**. Z Emeršičem pa Šentjur zapušča čiste vesti.«

L. H.

NAGRADNA KRIŽANKA

	SESTAVIL: FRANC PEŠEC	MOGOČE	MEDMET	NI DOVOLJ, POTREBNO BO ...	KALJ	REKA V RUSLI	SMUČARSKI SKAKALEC (INNAUER)	IN LATINSKO	PREŠERNOVA PESEM	AMERIŠKA TAJNA SLUŽBA
	ŠENTJURSKI PODJETNIK (ROMAN)									
	DEL KMEČKEGA VOZA				KRSTNI IN BIRMSKI...					
					ZOIS ŽIGA					
	POLMER		OTVORITVE	PREDLOG HIŠNI BOGOVI		DUŠIK BIVŠI FRANCOSKI TENISAČ		ZNAK ZA BARJ		
								APEL		
	TISTA DVA, KI DOLGUJETA									PREDLOG
	MESTO V VOJVODINI NEMŠKI NOGOMETAŠ				KISIK		RIMSKA 50 GOROVJE V MONGOLJI		ZAČETNICA NIGERIJE PAPESKO VELE- POSLANISTVO	
ŠENTJURSKA NOVICE VEDNO DRUŽABNE	GLASBENI INSTRUMENT	LICE	PREDLOG	NASPROTNO OD MEHKE	MOŠKO IME	LUXEMBURG	ŠVEDSKA FILOZOFIJA (IZ ČRKA EMONA)		KRAJ NA PRIMORSKEM BARVE KOŽE	
GESLO										VSTOPNA DOVOLJENJA V NEKATERE DRŽAVE
PREDLOG			RADOVAN GOBEC			OVOJ		1000 KG	15. ČRKA SLOV. ABEC.	NOVI VINODOLSKI
			PRVA ŽENSKA			24. ČRKA SLOVENSKE ABECEDJE		EFA LJUBKOVALNO	ORANJE	POLMER
MEDITERAN									LČINKA, HROŠČI	
NEKDANJI AVSTRALSKI TENISAČ						BESEDA V PRENESEMEM POMENU			OSEBNI ZAI MEK	
						FRANCIJA				IVO ZORMAN
ŽENSKO IME				DO GOSTILNE PRI AHACU NI DALEČ	DUHOVNIKI (ZANIČLJIVO)			VEZNIK	VREMENSKI POJAV	PREDLOG

Nagrade za majsko križanko podeljuje Petrol. Šampone Afrodita in 10 l goriva dobi Tilka Jožič iz Šentjurja, 1kg kave in 10 l goriva Mirko Baumkirher z Brda, oljeProton in 10 l goriva Davorin Škornik iz Šentjurja.

Darila lahko prevzamete na sedežu ŠN ob ponedeljkih ali sobotah med 9. in 11. uro.

TOP LISTA ŠENTJURSKIH TRGOVIN

Po dolgem času smo se ponovno lotili pregledovanja cen šentjurskih trgovin. Izbrali smo šest prodajaln, kjer nismo naleteli na večje probleme. Cene smo ponekod pogledali skupaj s prodajalci, ponekod pa kar sami. Lahko pa rečemo, da se v primerjavi z našo zadnjo inventuro stanje ni kaj dosti spremenilo. Vsaka vsaka trgovina pač ima svoje prednosti ter s tem tudi svoj krog kupcev.

	količina	RESEVNA ŠENTJUR	LIPA ŠENTJUR	KEA LOKARJE	JAGER	KRUHEK
Alpsko mleko	1 l	119,90	110,00	108,00	119,90	119,90
zaboj laškega piva		3.400,00	3.120,00	2.890,00	2.890,00	2.990,00
pralni prašek persil	5,4 kgl	1.363,40	1.268,00	999,00	998,00	999,90
olje zvezda	1 l	199,00	216,00	189,90	209,00	119,90
radenska	1 l	75,00	69,00	69,50	75,00	62,00
sladkor	1 kg	149,00	145,00	139,00	139,90	139,90

Nogometni klub Alpos

Končno se je Alpos le odločil za odločnejšo vlogo na nogometni sceni: v Športnem parku smo si lahko ogledali ekipo, ki nosi njegovo ime. Kljub spodbudni novici pa si šentjurski nogometni funkcionarji niso kaj prida oddahnili - Alposovo moštvo je bilo iz Avstrije.

Kdo je zamočil ponkovško občino?

Na Ponikvi nekaj mrzlično prekopavajo: Ponkovljani iščejo krta oziroma kanal, po katerem so njihove "zdrave sile" uspele uveljaviti svojo antiosamosvojitveno držo.

Le ena je bila rešitev za smetišče pri Emu

Komunalci, nesojen komunalni inšpektor in cela rajda drugih pomembnih inšpektorjev so pravi nič v primerjavi z bagerjem, ki je lepo prekopal tisto, za črne smetiščarje tako vabljivo ravnico. Hudobni jeziki vedo povedati, da bo najbolj prizadeta največja novovaška trgovina.

Zrcalce, zrcalce povej...

V tistem junijskem tednu, ko so sončni žarki najobilneje oblivali našo zemljico, javne razsvetljave na hrševskem podvozu niso ugasnili niti med opoldansko vročino. Naj se ve, kdo je najlepši v deželi tej!

Trema

Na predstavi "Divjega lovca" na prostem v Šentvidu je trema premagala le enega igralca: Žibetrovega konja. Na vajah je vedno lepo zahrzal, na predstavi pa nikakor ni zmozel tega znamenja konjske samozavesti.

Cenzura

Na isti predstavi v Šentvidu je odrsko besedovanje kovača Jureta na račun žensk (On: mož je glava družine. Ona: žena pa krona na njej. On: ja, trnova...) pekinil rezek ženski glas iz avditorija: "Pazi Božo, kaj govoriš!" Pa še naj kdo reče, da v demokraciji ni cenzure.

Nediplomatski fusbai

Alpos ponavlja slovenske osamosvojitvene napake: njegov jet - set z generalnim

direktorjem na čelu je v šentjurskem športnem parku nonšalantno z 2 : 0 premagal svoje poslovne partnerje iz bratske Miloševićjeve Srbije in tako za daljši čas spet zamrznil odnose s to demokratično državo. Povratna tekma bo v Prištini.

PD Šentjur je fasada za antičebinski sestanek na Resevni

Konspirativni sestanek vseh največjih šentjurskih kapitalistov in industrialcev, tokrat že brez rdečih knjižic, ter predstavnikov občinske črne vladajoče klike, ki naj bi se zgodil te dni na Resevni, je močno vznemiril sindikalne varuhe delavskih pravic.

Bazen služi svojemu namenu

Razjasnjen je smisel gojitve žabjih paglavcev v šentjurskem bazenu: potem ko se je NK Šentjur na koncu prvenstva znašel blizu dna, se je vodstvo odločilo za načrtno akcijo. V bazenu skrbno preučujejo dogajanja v zeleni bazenski vodi, zlasti še tehniko žabjega držanja na površju in možnosti preživetja pod površjem.

**OPTIKA GLEŠČIČ s.p.****BORIS GLEŠČIČ**

Šentjur, Ul. Dušana Kvedra 6b

Tel.: 0609/623 028

POSLUJEMO

VSAK DAN OD 9. DO 12 IN OD 13. DO 16. URE,

SOBOTA OD 8. DO 12. URE.

NUDIMO VAM:

-STROKOVNO RAČUNALNIŠKO KONTROLO VIDA
-RAČUNALNIŠKO IZBIRO NAJLAŽJIH IN NAJBOLJŠIH VRST
STEKEL

-očesna ambulanta**OČALA VSEH VRST:**

-FOTOSENZIBILNA
-BIFOKALNA
-MULTIFOKALNA (Z GARANCIJO)
-STANJŠANA
-PLASTIČNA
-SONČNA OČALA RAYBAN

-NAJBOLJŠE KONTAKTNE LEČE, MEHKE IN POLTRDE,
PROIZVAJALCA BAUCH & LOMB

CARL ZEISS, ESSILOR

-VSE DIOPTRIJSKE PODATKE VODIMO RAČUNALNIŠKO

Plačilo možno
na več čakov

10 LETNA TRADICIJA, RAZLOG ZA ZAUPANJE

**ELBA TRGOVINA
STORITVE** d.o.o.

Ljubljanska 26, 3230 ŠENTJUR, Tel./fax:063/743-151

AKCIJA

stikala p. o. BELL

od 211,00 SIT

stikala p.o. MIKRO

od 189,90 SIT

stikala p.o. KOPP

od 389,90 SIT

vtičnice p. o. BELL

279,90 SIT

vtičnice p.o. MIKRO

339,90 SIT

vtičnice p. o. KOPP

335,30 SIT

ELEKTRO MAVEC 42,60 SIT